

Greek Reading: Society in Nature

Neel Smith

2026-02-09

Table of contents

Preface	3
1 Introduction to Strabo	4
1.1 Strabo: introduction	4
1.2 Reading	4
2 Strabo 1.1	5
2.1 Reading selection 1	5
2.1.1 Selections from Strabo book 1, chapter 1	5
3 Introduction to Dionysius “the Periegete”	8
3.1 The <i>Guide to the Inhabited World</i> : an introduction	8
3.2 Reading	9
4 Annotated selections from Dionysius	10
4.1 Lines 1-26	10
4.2 Lines 56-68	12
4.3 Lines 109-137	13
4.4 Lines 1184-1188	15
5 Full text of <i>Description of the World</i> by Dionysius “the Periegete”	16

Preface

This site hosts some reading selections and notes for a Greek and Latin reading group in the spring semester of 2026 at the college of the Holy Cross.

1 Introduction to Strabo

1.1 Strabo: introduction

We begin with selections from the *Geography* of Strabo of Amasia (a town in Asia Minor). Strabo composed his *magnum opus* in 17 books at around the time of the Emperor Augustus, at the end of the first century BCE and beginning of the first century CE. As was customary with scholarly (and especially with scientific) treatises, Strabo's programmatic introduction begins by defining the subject matter of his discipline, along with major topics and goals of its study, then systematically reviews the work of his predecessors, especially where, in Strabo's view, they need correcting. This occupies the first two books of the *Geography*. Books 3 through 17 then give a description of the inhabited world, moving systematically in a great clockwise sweep from Spain in the west, eastward across Europe and into northern Asia, before finally coming westward back across southern Asia and Africa to the Atlantic coast.

Perhaps surprisingly to a modern reader, a central question running throughout Strabo's first two books is whether Homer should be considered a scientific geographer. In the Hellenistic period, the Greek study of geography had been revolutionized, not only by expanded geographic knowledge, but also by the application of scientific mathematical methods. Eratosthenes of Cyrene (in northern Africa) in particular had used geometric calculations to estimate the circumference of the Earth in the third century BCE, and arrived at a figure that would not be rivaled in its accuracy for 2000 years.

Eratosthenes clearly believed that the work of his own generation inaugurated a new scientific kind of study (in Greek, an ἐπιστήμη). His disdain for the view that Homer was the starting point of all knowledge is best illustrated in a memorable one-liner reported by Strabo himself (Strabo 1.2.15):

φησὶ τότε ἂν εὐρεῖν τινα ποῦ Ὀδυσσεὺς
πεπλάνηται, ὅταν εὔρη τὸν σκυτέα τὸν
συρράψαντα τὸν τῶν ἀνέμων ἄσκον.

He (*Eratosthenes*) says that a person
would find where Odysseus wandered
when he finds the leather worker who
stitched together the bag of the winds.

Strabo energetically presents the counter argument. (In fact, most of book 2 is given over to a critique of Eratosthenes' views.) The result is unique in ancient literature: an extended discussion of how to read poetic texts as scholarly works, presented in prose that assiduously adheres to the vocabulary and syntax of contemporary technical writing.

1.2 Reading

The Scaife Library has translations and a Greek text of Strabo [here](#).

2 Strabo 1.1

2.1 Reading selection 1

Strabo defines geography as a both a pragmatic and scholarly study, and names Homer as its point of origin.

2.1.1 Selections from Strabo book 1, chapter 1

Strabo 1.1.1-1.1.3

τῆς τοῦ φιλοσόφου πραγματείας εἶναι νομίζομεν, εἵπερ ἄλλην τινά, καὶ τὴν γεωγραφικὴν, ἣν νῦν **προηγήμεθα** ἐπισκοπεῖν.

ὅτι δ' οὐ φαύλως νομίζομεν ἐκ πολλῶν **δῆλον**: οἱ τε γὰρ πρῶτοι θαρρήσαντες αὐτῆς ἄψασθαι τοιοῦτοί τινες ὑπῆρξαν, Ὅμηρός τε καὶ Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος καὶ Ἑκαταῖος, ὁ πολίτης αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἐρατοσθένης φησί: καὶ Δημόκριτος δὲ καὶ Εὐδόξος καὶ Δικαίαρχος καὶ Ἔφορος καὶ ἄλλοι πλείους: ἔτι δὲ οἱ μετὰ τούτους, Ἐρατοσθένης τε καὶ Πολύβιος καὶ Ποσειδώνιος, ἄνδρες φιλόσοφοι.

ἢ τε πολυμάθεια, δι' ἧς μόνης ἐφικέσθαι τοῦδε τοῦ ἔργου **δυνατόν**, **οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν ἢ** τοῦ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπεια ἐπιβλέποντος, ὧν περ τὴν φιλοσοφίαν ἐπιστήμην φασίν.

ὥς δ' αὐτως καὶ **ἡ ὠφέλεια** ποικίλη τις οὖσα, ἡ μὲν πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ τὰς ἡγεμονικὰς πράξεις, ἡ δὲ πρὸς ἐπιστήμην τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ θαλάττης ζώων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἰδεῖν παρ' ἐκάστοις ἔστι, **τὸν αὐτὸν ὑπογράφει ἄνδρα**, τὸν φροντίζοντα τῆς περὶ τὸν βίον τέχνης καὶ εὐδαιμονίας.

αναλαμβάνοντες δὲ **καθ' ἕκαστον ἐπισκοπῶμεν** τῶν εἰρημένων ἔτι μᾶλλον.

τῆς τοῦ φιλοσόφου πραγματείας *πραγματεία* routinely describes the activity of the scholar; for Strabo, that person is a *φιλόσοφος*. **προηγήμεθα** from προαιρέω (imperfect tense).

δῆλον δῆλον (ἐστί understood). The subject is the entire clause introduced by ὅτι. **Ὅμηρός... Ἀναξίμανδρος... Ἑκαταῖος... Δημόκριτος... Εὐδόξος... Δικαίαρχος... Ἔφορος... Ἐρατοσθένης... Πολύβιος... Ποσειδώνιος** a chronologically ordered list of all the major geographers before Strabo – all of them *φιλόσοφοι*. Strabo will review each in turn in books 1 and 2.

δυνατόν δυνατόν (ἐστί understood) **οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν ἢ** “is (a characteristic) of no other person than...”

ἡ ὠφέλεια... τὸν αὐτὸν ὑπογράφει ἄνδρα The main subject-verb-object construction expands on the preceding idea: not only is *πολυμάθεια* characteristic of the philosopher; its usefulness for practical as well as scientific ends “outlines” or “sketches” the same man. **ἄνδρα** Strabo sees philosophy as a gendered pursuit.

καθ' ἕκαστον “Item by item”, “in more detail”. **ἐπισκοπῶμεν** from ἐπισκοπέω; the indicative would be ἐπισκοποῦμεν. What mood is this?

καὶ πρῶτον ὅτι ὀρθῶς ὑπειλήφαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ
 πρὸ ἡμῶν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἰππαρχος, ἀρχηγέτην εἶναι **τῆς**
γεωγραφικῆς ἐμπειρίας Ὁμηρον, **ὃς οὐ μόνον** ἐν τῇ
 κατὰ τὴν ποίησιν ἀρετῇ πάντας **ὑπερβέβληται** τοὺς
 πάλαι καὶ τοὺς ὕστερον, ἀλλὰ σχεδόν τι καὶ **τῇ κατὰ**
τὸν βίον ἐμπειρίᾳ τὸν πολιτικόν,

ἀφ’ ἧς οὐ μόνον περὶ τὰς πράξεις ἐσπούδασεν
 ἐκεῖνος, **ὅπως** ὅτι πλείστας **γνοίη καὶ παραδώσει**
 τοῖς ὕστερον ἐσομένοις, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τοὺς
 τόπους τοὺς τε καθ’ ἕκαστα καὶ τοὺς κατὰ σύμπασαν
τὴν οἰκουμένην γῆν τε καὶ θάλατταν:

οὐ γὰρ **ἂν** μέχρι τῶν ἐσχάτων αὐτῆς περάτων
ἀφίκετο τῇ μνήμῃ κύκλῳ περιῶν.

ὀρθῶς ὑπειλήφαμεν ὀρθῶς is scholarly Greek: it
 refers to a correct conclusion. (The noun κατόρθωσις
 is a correction of an error.) ὑπολαμβάνω (perfect
 active) is a normal verb to mean “taking a position”
 in a debate. Here it introduces an indirect statement.
τῆς γεωγραφικῆς ἐμπειρίας The reader has con-
 ceded that geography has both practical benefits as
 well as purely scientific ones, so Strabo can turn
 to the founder of *geographic experience*, Homer.
ὃς οὐ μόνον... ὑπερβέβληται Scientific Greek
 prose can be as challenging as English; this is a
 massive relative clause. Its verb is ὑπερβέβληται
 from ὑπερβάλλω. Strabo uses the perfect because
 references to texts always emphasize their present-
 ness, with either the present tense (“Homer says...”) or
 as here “Homer has surpassed...” (and the Greek
 perfect makes clear that we feel the present effect
 of that excellence). **τῇ κατὰ τὸν βίον ἐμπειρίᾳ**
 τῇ ἐμπειρίᾳ is parallel to τῇ ἀρετῇ: no one would
 contest that Homer surpasses all others in the ἀρετῇ
 of his poetry; Strabo add that he is equally supreme
 in his practical knowledge (ἐμπειρία). Note that par-
 allel attributive expressions with κατὰ (excellence in
 poetry paralleled by experience in life). τὸν πολιτικόν
 is in attributive position with τὸν βίον. The word
 order is not the most common. Is Strabo (playfully?)
 being just a little poetic in his expression?

ἀφ’ ἧς The subordination deepens with another rel-
 ative clause. Antecedent of ἧς is ἐμπειρία. **ὅπως...**
γνοίη καὶ παραδώσει Textbooks may tell you that
 ὅπως + optative is normal for purpose expressions af-
 ter a past-time verb (secondary sequence), and ὅπως
 + future indicative for primary sequence verbs, but
 Strabo uses both here. Homer paid serious attention
 to (human) actions in order to know and understand
 them (optative γνοίη, a clear echo of the opening lines
 of the *Odyssey*); he also strove to transmit these deeds
 to those still to come. The indicative suggests a more
 vivid, present image or stronger effort. Homer is an
 epic poet and historian. (Consult Prof. Joseph on the
 interaction of these genres in Latin poetry and histo-
 riography.) **τὴν οἰκουμένην γῆν τε καὶ θάλατταν**
 The proper concern of geography is with the part of
 the globe that humans inhabit.

ἂν... ἀφίκετο Aorist indicative from ἀφικνέομαι;
 apodosis of a past contrafactual condition.

καὶ πρῶτον μὲν τῷ ὠκεανῷ **περίκλυστον, ὥσπερ ἔστιν, ἀπέφαιεν αὐτήν**: ἔπειτα δὲ τῶν χωρίων τὰ μὲν ὠνόμαζε τὰ δὲ ὑπηνίττετο τεκμηρίοις τισί, Λιβύην μὲν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβούς, οὓς εἰκὸς λέγειν Τρωγλοδύτας Ἀραβας, ῥητῶς λέγων, τοὺς δὲ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ δύσεσιν αἰνιττόμενος ἐκ τοῦ τῷ ὠκεανῷ κλύζεσθαι: ἐντεῦθεν γὰρ **ἀνίσχοντα** ποιεῖ τὸν ἥλιον καὶ **δυόμενον** εἰς τοῦτον, ὥς δ' αὐτῶς καὶ τὰ ἄστρα καὶ τοὺς ἀστέρας **λελουμένους** ἐξ ὠκεανοῦ λέγει.

Strabo 1.1.11:

νυνὶ δὲ ὅτι μὲν Ὅμηρος τῆς γεωγραφίας ἤρξεν, **ἀρκείτω** τὰ λεχθέντα. **φανεροὶ** δὲ καὶ οἱ ἐπακολουθήσαντες αὐτῷ ἄνδρες **ἀξιόλογοι καὶ οἰκεῖοι φιλοσοφίας**, ὧν τοὺς πρώτους μεθ' Ὁμήρον δύο φησὶν Ἑρατοσθένης, Ἀναξίμανδρόν τε Θαλοῦ γεγονότα γνώριμον καὶ πολίτην καὶ Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον: **τὸν μὲν** οὖν ἐκδοῦναι πρῶτον γεωγραφικὸν πῖνακα, **τὸν δὲ** Ἑκαταῖον καταλιπεῖν **γράμμα**, πιστούμενον ἐκείνου εἶναι ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ **γραφῆς**.

περίκλυστον... ἀπέφαιεν αὐτήν Indirect statement; understand εἶναι. The first topic geographers must address is the shape of the inhabited earth's forms. **ἀνίσχοντα ποιεῖ τὸν ἥλιον... δυόμενον... ὥς δ' αὐτῶς καὶ τὰ ἄστρα καὶ τοὺς ἀστέρας λελουμένους... λέγει**

ἀρκείτω 3rd person imperative. Neuter plural subjects (τὰ λεχθέντα) always take a singular finite form. **φανεροὶ... ἀξιόλογοι καὶ οἰκεῖοι φιλοσοφίας** Understand εἰσίν. Homer's immediate followers are conspicuously notable philosophers. ἀξιόλογος ("worth recording") is an echo of Herotodus; οἰκεῖοι φιλοσοφίας "members of the house of philosophy". **τὸν μὲν... τὸν δὲ** Anaximander and Thales are also the first scholars to tackle the most fundamental jobs of geographic study: creating a graphic model of the earth as a map, and describing the earth in a textual treatise. **γράμμα** γράμμα and **γραφῆ** both derive from γράφω, "mark, draw a line." γράμμα here refers to a textual document; γραφή is a drawing, or map. A treatise (γράμμα) is attributed to Hecataeus because of its resemblance to his second or subsequent map (τῆς ἄλλης γραφῆς) after Anaximander.

3 Introduction to Dionysius “the Perigete”

3.1 The *Guide to the Inhabited World*: an introduction

Our second text is a hexameter poem of fewer than 1200 lines that in our manuscripts commonly has the title *Περιήγησις τῆς οἰκουμένης*, “Guide to the inhabited world.” Its vocabulary and forms draw heavily on epic predecessors, and the poet, who speaks to us in first person, characterizes his work as epic. (Note in selection 1 the verb ἀείδειν; the address to the Muses in selection 2; the closing wish that he will receive a fair reward for his divinely inspired song, in selection 4.)

The poem’s content, on the other hand, strictly follows a sequence of topics that is conventional in geographic treatises, and even reports dissenting scholarly views on geographic topics. The *Περιήγησις τῆς οἰκουμένης* is a significant example of a distinctive feature of ancient scholarship: the composition of introductory textbooks in the form of didactic poetry. (The most famous example of this genre is Aratus’ *Phaenomena*: we plan to look at the Greek text and perhaps a Latin translation of Aratus later in the semester.)

In 1884 Gustav Leue discovered a pair of acrostichs hidden in the poem. The first situates the work in the time of the emperor Hadrian (reigned 117-138 CE); the second gives us the author’s name and city of origin: Dionysius, from the major city of Hellenistic Greek learning, Alexandria in Egypt.

Gustav Leue, « Zeit und Heimath des Periegeten Dionysios », *Philologus* 42 (1884) 175-178.

This probably allows us to identify the author with an article in the marvelous tenth century encyclopedia known as the Suda. Entry delta 1173, with English translation by David Whitehead, reads:

Διονύσιος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Γλαύκου υἱός, γραμματικός: ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος Παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητὴς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου, ὃν καὶ διεδέξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Dionysius. Of Alexandria; son of Glaucus. Grammarian. From Nero onwards he was a companion of the emperors until Trajan. He was director of the libraries, and was secretary with responsibility for correspondence, embassies and rescripts. He was the teacher of the grammarian Parthenius, and a pupil of the philosopher Chaeremon, whose successor he was in Alexandria.

The continued interest in the poem is clear from a variety of evidence. Approximately 150 Greek manuscripts survive, many including scholia. By the ninth or tenth century, the poem could be accompanied by a prose paraphrase to make Dionysius’ work accessible to readers who might struggle with some of the archaisms in his poetic language. At the other extreme, the great Byzantine scholar Eustathius produced an extensive commentary on it in the twelfth century CE.

There were multiple Latin translations over the centuries, including extant translations by Rufius Festus Avienius (fourth century CE), Priscian (beginning of sixth century CE), an anonymous translation of the twelfth century CE, and various Renaissance translations. In the sixth century CE, Cassiodorus advised all

the monks in his monastery known as the Vivarium to read the poem.

Finally a note on terminology. *Περιήγησις* was generically used as a title for works on geography, but just as scholars could refer to Homer simply as ὁ ποιητής without further elaboration, the phrase ὁ περιηγητής is used unambiguously to refer to one person: Dionysius was *the* perigete.

Figure 3.1: Dionysius' map of the world as imagined by the nineteenth century scholar, Edward Bunbury

3.2 Reading

- [four annotated selections for our discussion](#)
- [full text of the poem](#)

The ToposText web site has an English translation (Yumna Khan, 2002) and Greek text of Dionysius [here](#).

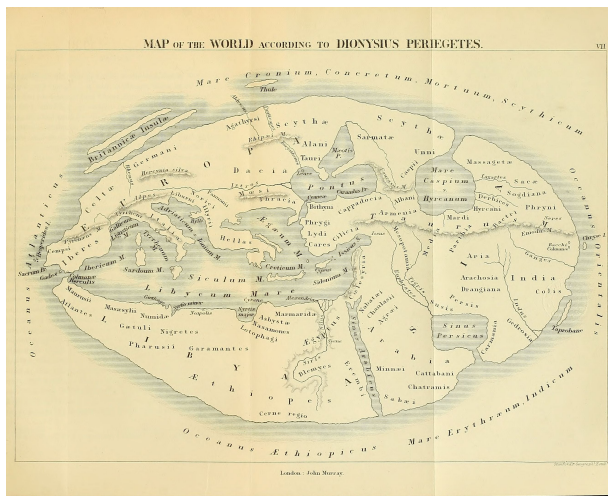
A Greek text of Dionysius is included in the Scaife Library [here](#).

4 Annotated selections from Dionysius

4.1 Lines 1-26

The opening of the poem announces that it is simultaneously an epic inspiration, and a treatise on geography in poetic form.

Follow the link on the thumbnail image to enjoy [Bunbury's nineteenth-century imagining of Dionysius' world](#) if it helps you visualize these relations.

“Map of the World According to Dionysius Periegetes” from Edward Bunbury, *A history of ancient geography among the Greeks and Romans, from the earliest ages till the fall of the Roman Empire* (1874).

1 Ἀρχόμενος **γαῖαν** τε καὶ εὐρέα πόντον **αἰεῖδεν**

αἰεῖδεν The verb identifies this as the song of an epic poet.

2 καὶ ποταμούς **πόλιν** τε καὶ **ἀνδρῶν** ἄκριτα
φῦλα,

πόλιν epic accusative plural of πόλις. **ἀνδρῶν** the genitive could go with both πόλιν and φῦλα. The phrase echoes *Odyssey* 1.3, πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἶδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω, “[Odysseus] saw the cities and learned the mind of many people:” like Strabo, Dionysius sees the work of geography reaching back to Homer. The multiple direct objects of αἰεῖδεν (γαῖαν...πόντον...ποταμούς...πόλιν...ἀνδρῶν φῦλα) not only define the scope of geography but define a traditional sequence of topics: primary (πόντον) and secondary (ποταμούς) physical features, followed by human settlements.

3 **μνήσομαι** Ὀκεανοῖο βαθυρρόου· ἐν γὰρ ἐκείνῳ

μνήσομαι future of μνησέσκω, constructed with a genitive object.

4 πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος **ἀπείριτος**, **ἑστεφάνωται**,

ἀπείριτος “boundless” is a compound (the first letter is the “alpha privative” that negates the sense of the root adjective), and therefore has only two sets of forms for common gender (masculine or feminine) and neuter. **ἑστεφάνωται** irregular perfect stem from στεφανόω.

5 οὐ μὲν πᾶσα διαπρὸ **περίδρομος**, ἀλλὰ διαμφίς

περίδρομος Another compound adjective.

6 ὀξυτέρη **βεβανῖα** πρὸς **ἡελίοιο** κελεύθους,

βεβανῖα epic perfect participle from βαίνω. **ἡελίοιο** epic stem for ἥλιος; epic -οιο is a regular genitive singular ending for second declension masculines.

7 σφενδόνη **εἰοικυῖα**· μίαν δὲ ἔκαίπερ ἐοῦσαν

εἰοικυῖα here in the literal sense “to resemble, seem like, the verb ἔοικα is only used in the perfect tense. **ἐ** epic form of the third person pronoun, common gender, accusative singular.

8 ἄνθρωποι **τρισσησιν** ἐπ’ **ἡπείροις** δάσαντο·

τρισσησιν, **ἡπείροις** epic endings for dative plural. ἡπειρος is the technical term for “continent” in geographic writing. The physical division of the earth in three continents is always an essential initial question in geographic texts.

9 πρώτην μὲν Λιβύην, μετὰ δ’ Εὐρώπην Ἀσίην τε.

10 Ἄλλ’ ἦτοι Λιβύη μὲν ἀπ’ Εὐρώπης ἔχει **οὔρον**

οὔρον epic and Ionic form from ὄρος. Establishing the boundaries between continents is a required topic to address in identifying them.

11 λοξὸν ἐπὶ **γραμμῇσι**, Γάδειρά τε καὶ στόμα Νείλου,

γραμμῇσι Dionysius envisions their spatial relations as if drawn on a map.

12 ἔνθα **βορειότατος** πέλεται μυχὸς Ἀιγύπτιοιο

βορειότατος Here and following, the superlative forms bring us to the very limits of the world, its ὅροι.

13 καὶ τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου

14 Εὐρώπην δ’ Ἀσίας Τανάϊς διὰ μέσσον **ὀρίζει**,

ὀρίζει Technical language for a geographic boundary.

15 ὃς ῥά θ’ ἐλίσσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων

16 σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην,

17 πρὸς βορέην· νότιον δὲ μεσούριον Ἑλλήσποντος·

18 σῆμα δ’ ὑπερτέταται νοτιώτερον ἐς στόμα Νείλου·

19 Ἄλλοι δ’ ἡπείροις διὰ χθόνα **νοσφίζουσιν**.

Ἄλλοι...νοσφίζουσιν νοσφίζουσιν is a poetic metaphor, but the topic remains how to distinguish the continents. Ἄλλοι shows us that this was a disputed subject, with geographers holding multiple views.

20 Ἴσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης,

21 Κασπίας τε μεσηγὺ καὶ Εὐξείνιοιο θαλάσσης·

22 **κεῖνον** δ' Εὐρώπης Ἀσίας θ' ὄρον **ἠυδάξαντο**·

κεῖνον epic form, from ἐκεῖνος. **ἠυδάξαντο** αὐδάζομαι is normally used in the middle voice, “to name (something)”.

23 ἄλλος δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἔρπει,

24 Ἀραβίου κόλποιο καὶ Αἰγύπτιοιο μεσηγὺ,

25 ὃς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης.

26 **Τοῖα** μὲν ἄμφ' οὖροισι βροτοὶ **διεφημίζαντο**·

Τοῖα...διεφημίζαντο “These are the kinds of things people say about borders.” Dionysius rounds off the opening discussion of the continents, in order to move on to the next topic (the Ocean, Ὠκεανός). βροτοὶ is a purely poetic word for “mortals.”

4.2 Lines 56-68

As he changes topic, Dionysius pauses to address the Muses directly.

56 **Τόσσοι** μὲν κόλποι βαθυκύμονος Ὠκεανοῖο

Τόσσοι Here Dionysius wraps up a preceding discussion with τόσος, “this many,” rather than τοῖος, “this sort”. We are leaving the discussion of the major gulfs of Ὠκεανός, and move on to “the western sea.”

57 οἱ μείζους· ἄλλοι δέ τ' ἀπειρέσιοι **γεγάασιν**·

γεγάασιν epic perfect form from γίγνομαι

58 νῦν δ' ἄλως ἐσπερίης **ἔρέω** πόρον, ἦτ' ἐπὶ πάσας

ἔρέω In *Iliad* 2.493, Homer uses the same verb to introduce the Catalog of Ships. The “western sea” is the Mediterranean.

59 ἠπείρους **λοξοῖσιν** ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν,

λοξοῖσιν Describing the seas as “oblique” is again a cartographic image.

60 ἄλλοτε μὲν νήσοισι περίδρομος, ἄλλοτε δ' οὔτε

61 ἢ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήων.

62 Ὑμεῖς δ' , Μοῦσαι, σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους,

63 ἀρξάμεναι **στοιχηδὸν** ἄφ' ἐσπέρου Ὠκεανοῖο·

στοιχηδὸν The Muses will proceed in sequential order, just as a line of hexameter verse (a στίχος) is ordered.

64 ἔνθα τε καὶ στήλαι περὶ τέρμασιν Ἡρακλῆος

65 ἐστᾶσιν, μέγα θαῦμα, παρ' **ἐσχατόντα**
Γάδειρα,

ἐσχατόντα The verb ἐσχατάω, like the earlier superlative adjectives, brings us to the limit of the inhabited world: Gadeira is its westernmost point.

66 μακρὸν ὑπὸ **πρηῶνα** πολυσπερέων Ἀτλάντων,

πρηῶνα epic πρηῶν, πρηῶνος, ὁ for standard πρῶν,

67 ἤχι τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
68 ἡλίβατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος **νεφέεσσιν**.

πρῶνος, “headland.”

ἤχι epic for ἧ, “where.”

νεφέεσσιν epic dative plural ending from νέφος, νέφεος, τό. Epic often has uncontracted forms where Attic would contract the stem vowel and ending.

4.3 Lines 109-137

In his description of the Cretan Sea, Dionysius embeds his name in an acrostich.

109 ἐκ δὲ ῥόων Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα

110 μακρὸν ἐπ’ **ἀντολίην** Σαλμωνίδος ἄχρι **ἀντολίην** epic form of ἀνατολή.
καρήνου,

111 ἦν Κρήτης ἐνέπουσιν ἐώϊον **ἔμμεναι** ἄκρην.

ἔμμεναι epic present infinitive of εἰμί. The poetic verb ἐνέπω, “to say, tell” here is constructed with indirect statement: “Salmonis, which they say is...”

112 Δοιαὶ δ’ ἐξείης προτέρω φρίσσουσι θάλασσαι,

Δ With line 112, the now famous acrostich (only recognized by modern scholars in 1884) begins, and runs through line 134. Lines 112-121 spell out the author’s name in the genitive: ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. This is his poem.

113 Ἴσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι **βορέας**,

βορέας uncontracted genitive singular from Βορέας, Βορέου, ὁ, the North Wind.

114 ὀρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται·

ὀρθὸν. Like λοξός in line 59, ὀρθός suggests orientation on a map.

115 ναῦται δὲ πρῶτην Φαρίην ἄλα κικλήσκουσιν,

116 ὕστατον ἐς πρηῶνα τιταινομένην **Κασίοιο**·

Κασίοιο epic ending -οιο for genitive singular of second declension masculines.

117 Σιδονίην δ’ ἐτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης

118 [Ἴσσοῦ ἄχρι πτόλιος, Κιλικῶν χώρην
παραμείβων,]

Scholars consider this line a later interpolation. The reference to “passing by Cilicia” gets ahead of the topic which begins in 121, and including this line with disrupt the acrostich.

119 Ἴσσικὸς ἐλκόμενος βορέην ἐπὶ κόλπος ἀπείρων,

120 οὐ μὲν πολλὸν ἄνευθεν ισόδρομος· **ἄγχι** γὰρ
ἦδη

ἄγχι poetic adverb, “near, nearby”

121 ὕσπληγγι δνοφερῇ Κιλικῶν ἀποπαύεται αἴης·

ὕσπληγγι In his commentary on Dionysius, Eustathius devotes a full page in the standard printed edition to a discussion of the range of meaning of

- the noun ὕσπληξ (an animal, a whip or other braided or twisted cord, and the starting machine at a horse race, among others) and how it can be used here metaphorically to mean “turning point.” Like his Hellenistic predecessors, can take delight in finding the *recherché* word to challenge his readers.
- 122 τῆμος ἐπὶ ζέφυρον στρεπτήν ἐπερεύγεται ἄλμην. **τ** The acrostic continues through line 134, now naming his place of origin in the genitive: ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΦΑΡΟΥ, “(from) the area inside of Pharos,” that is, Alexandria on the mainland of Egypt, opposite the island of Pharos, where the famous lighthouse of Alexandria stood.
- 123 Ὡς δὲ δράκων βλοσυρωπὸς ἐλίσσεται, ἀγκύλος ἔρπων,
- 124 νωθῆς τῷ δ’ ὕπο πᾶσα βαρύνεται οὔρεος ἄκρη **ὕπο** the accent has receded from the final syllable to the first (*anastrophe* in grammatical terminology). This shows us that the proposition ὑπο *follows* the noun it governs.
an example of *anastrophe*: οὔρεος uncontracted epic form of ὄρος, εὐρος, τό.
- 125 ἐρχομένω· τῶς κεῖνος ἐλίσσεται εἰν ἀλὶ κόλπος, **τῶς** answers Ὡς in line 123. “As a serpent... just so...”
- 126 νήχυτος, ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσιν.
- 127 Τοῦ μὲν ἐπὶ προχοῇ Παμφύλιοι ἀμφινέμονται, **Τοῦ** not the article, but the epic third person pronoun.
- 128 ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων μυχὰ νήσων·
- 129 σῆμα δ’ ἔχει ζεφύρου Παταρηίδα τηλόθεν ἄκρην.
- 130 Φράζεο δ’, ἐκ κείνου τετραμμένος αὖθις ἐπ’ ἄρκτους **Φράζεο** the poet speaks directly to the reader with an imperative: “consider this.” The second singular form is uncontracted epic, middle voice, from φράζω.
- 131 Αἰγαίου πόντοιο πλατὺν πόρον, ἔνθα τε κῦμα
- 132 ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν·
- 133 οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ’ ὀφέλλει, **ὀφέλλει** epic form from ὀφείλω.
- 134 ὑψόθι μορμύρων, ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης·
- 135 οὔρον δ’ ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
- 136 Ἴμβρον ἔχων ἐτέρωθεν, ὅθεν στενὸς ἔρχεται αὐλών,
- 137 συρόμενος βορέηνδε Προποντίδος ἔνδοθι πάσης.

4.4 Lines 1184-1188

Dionysius speaks directly to the physical features he has described to bid them farewell.

1184 Ὑμεῖς δ' ἡπειροὶ τε καὶ εἰν ἀλὶ χαίρετε, εἰν epic for ἐν.
νῆσοι,

1185 ὕδατά τ' Ὀκεανοῖο καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου

1186 καὶ ποταμοὶ κρῆναι τε καὶ οὖρεα βησσήεντα.

1187 Ἦδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα ἐπέδραμον second aorist from ἐπιτρέχω. Dionysius tells us in the first person that he has completed his periegesis: he has already “run through” the whole roster of oceans and continents.

1188 ἤδη δ' ἡπείρων σκολιὸν πόρον· ἀλλὰ μοι ὕμνων

1189 αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιός εἴη ἀμοιβή.

εἴη optative from εἰμί. The poem closes with a wish: “May there be...” The subject is ἀμοιβή, “payment, recompense;” μοι in the previous line is the dative who should benefit from the reward: *me!* ἀμοιβή always has the idea of an exchange, here the genitive phrase ὕμνων / αὐτῶν, this very poem. The source of the ὕμνοι is specified by the prepositional phrase ἐκ μακάρων. “I hope I receive fair compensation for this poem from the Blessed Ones!”

5 Full text of *Description of the World* by Dionysius “the Periegete”

1 Ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον αἰείδειν
2 καὶ ποταμοὺς πόλιάς τε καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα φύλα,
3 μνήσομαι Ὠκεανοῖο βαθυρρόου· ἐν γὰρ ἐκείνῳ
4 πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται,
5 οὐ μὲν πᾶσα διαπρὸ περιδρομος, ἀλλὰ διαμφίς
6 ὀξυτέρῃ βεβαυῖα πρὸς ἡελίοιο κελεύθους,
7 σφενδόνη εἰοικυῖα· μίαν δέ ἐ καίπερ ἐοῦσαν
8 ἄνθρωποι τρισσῆσιν ἐπ’ ἡπείροισι δάσαντο·
9 πρώτην μὲν Λιβύην, μετὰ δ’ Εὐρώπην Ἀσίην τε.
10 Ἀλλ’ ἦτοι Λιβύη μὲν ἀπ’ Εὐρώπης ἔχει οὖρον
11 λοξὸν ἐπὶ γραμμῆσι, Γάδειρά τε καὶ στόμα Νείλου,
12 ἔνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς Ἀλγύλπτοιο
13 καὶ τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου
14 Εὐρώπην δ’ Ἀσίας Τάναϊς διὰ μέσσον ὀρίζει,
15 ὃς ῥά θ’ ἐλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων
16 σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην,
17 πρὸς βορέην· νότιον δὲ μεσούριον Ἑλλήσποντος·
18 σῆμα δ’ ὑπερτέταται νοτιώτερον ἐς στόμα Νείλου·
19 ἄλλοι δ’ ἡπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.
20 Ἴσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης,
21 Κασπίης τε μεσηγὺ καὶ Εὐξείνιοιο θαλάσσης·
22 κεῖνον δ’ Εὐρώπης Ἀσίας θ’ ὄρον ηὔδαξαντο·
23 ἄλλος δ’ αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἔρπει,
24 Ἀραβίου κόλποιο καὶ Αἰγύπτοιο μεσηγὺ,
25 ὃς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης.

26 Τοῖα μὲν ἀμφ’ οὖροισι βροτοὶ διεφηνίξαντο·
27 πάντῃ δ’ ἀκαμάτου φέρεται ῥόος Ὠκεανοῖο,
28 εἷς μὲν ἐὼν, πολλῇσι δ’ ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς·
29 ἦτοι ὁ μὲν Λοκροῖο παρ’ ἐσχατιὴν ζεφύροιο
30 Ἄτλας ἐσπέριος κικλήσκεται, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
31 πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων Ἀριμασπῶν,
32 πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε Κρόνιον τε·
33 ἄλλοι δ’ αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν εἵνεκ’ ἀφανροῦ
34 ἡελίου· βράδιον γὰρ ὑπεῖρ ἔλα τήνδε φαίνειν,
35 αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν·
36 αὐτὰρ ὅθι πρῶτιστα φαίνεται ἀνθρώποισιν,
37 ἦ ᾧον καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης·
38 ἄγχι δ’ Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθίοπιον καλέουσιν
39 πρὸς νότον· ἔνθα δὲ πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς αὐλῶν
40 ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἡελίοισιν.
41 Οὕτως Ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν,
42 τοῖος ἐὼν καὶ τοῖα μετ’ ἀνδράσιν οὐνόμαθ’ ἔλκων.
43 Κόλπους δένθακαὶ ἔνθ’ ἀπερεύγεται, εἷς ἅλα βάλλων
44 ἔνδοθι· τυτθοὺς μὲν πλέονας, πίσυρας δὲ μεγίστους·
45 ἦτοι μὲν πρῶτιστον, ὅς ἐσπερίην ἅλα τίκτει,
46 συρόμενος Λιβύηθεν ἔσω Παμφυλίδος αἴης·
47 δεύτερον αὖτ’ ὀλίγον μὲν, ἀτὰρ προφερέστατον ἄλλων,
48 ἀποκιδνάμενος Κρονίης ἁλὸς ἐκ βορέαο
49 ὃς τ’ Κασπίῃ αἰπὸν ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσση,
50 ἦντε καὶ Ὑρκανίην ἕτεροι διεφηνίξαντο.
51 Τῶν δ’ ἄλλων, οἳτ’ εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἁλὸς ἄμφω,
52 εἷς μὲν ἀνώτερός ἐστι, τὸ Περσικὸν οἶδμα προχεύων,
53 ἀντία Κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης·
54 ἄλλος δ’ Ἀράβιος κυμαίνεται ἔνδοθι κόλπος,
55 Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὅλκον ἐλίσσων.
56 Τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος Ὠκεανοῖο
57 οἱ μείζους· ἄλλοι δὲ τ’ ἀπειρέσιοι γεγάασιν·

58 νῦν δ' ἄλως ἐσπερίης ἐρέω πόρον, ἦτ' ἐπὶ πάσας
59 ἠπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν,
60 ἄλλοτε μὲν νήσοισι περίδρομος, ἄλλοτε δ' οὔτε
61 ἢ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολλήων.
62 Ὑμεῖς δ' , Μοῦσαι, σκολιάς ἐνέποιτε κελεύθους,
63 ἀρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἐσπέρου Ὠκεανοῖο·
64 ἔνθα τε καὶ στήλαι περὶ τέρμασιν Ἡρακλῆος
65 ἐστᾶσιν, μέγα θαῦμα, παρ' ἐσχατόωντα Γάδειρα,
66 μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα πολυσπερέων Ἀτλάντων,
67 ἥχι τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
68 ἠλίβατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσιν.
69 Πόντος μὲν πρῶτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
70 ἐγκέχυται, ὅσπερ τε καὶ Εὐρώπης πέλει ἀρχὴ
71 καὶ Λιβύης· μέσσος γὰρ ἐλίσσεται ἀμφοτεράων.
72 Στήλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλευρῇσι κέονται,
73 ἢ μὲν ἐπ' Εὐρώπην, ἢ δ' ἐς Λιβύην δρόωσα.
74 Τὸν δέ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, ἔνθα τε γαῖα
75 Μασσαλίη τετάνυσται, ἐπίστροφον ὄρμον ἔχουσα.
76 Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Λιγυστιᾶς ἔλκεται ἄλμη,
77 ἐνθ' Ἰταλῶν υἱῆς ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
78 ἐκ Διὸς Αὐσονιῆς, αἰεὶ μέγα κοιρανέοντες,
79 ἀρξάμενοι βορέηθεν ἔσω Λευκὴν ἐπὶ πέτρην,
80 ἢ ῥά τε καὶ Σικελῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται·
81 ἐξείης δ' ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἄλμυρὸν ὕδωρ.
82 Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἔνδοθι πόντος·
83 τὸν δέ μέτ' ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
84 πρὸς νότον· αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
85 κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ῥόος· αὐτὰρ ἔνερθεν
86 ἐγκέχυται καὶ μέχρι πολυκλύστοιο Παχύνου
87 καὶ Κρήσσης ἄκρης(ἦτ' εἰς ἄλλα πουλὸν νένευκε,
88 πὰρ θ' ἱερὴν Γόρτυνα καὶ ἠπειρώτιδα Φαιστόν,
89 προπρηγῆς, Κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον·

90 τοῦνεκα καὶ Κριοῦ μιν ἐφημίζαντο μέτωπον)·
91 ναὶ μὴν καὶ τετάνυσται Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
92 Κεῖθεν δ' εὐρυνθεῖσα τιταίνεται Ἀδριάς ἄλμη
93 πρὸς βορέην, αὖθις δὲ πρὸς ἐσπέριον μυχὸν ἔρπει,
94 ἦντε καὶ Ἰονίην περιναίεται ἠυδάξαντο.
95 Δισσὰς δ' ἠπείρους ἐπερεύγεται· ἐς μὲν ἰόντι
96 δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαίνεται Ἰλλυρὶς αἶα,
97 Δαλματίη δ' ἐφύπερθεν, ἐνυαλίῳν πέδον ἀνδρῶν·
98 σκαίῃ δ' Αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμός,
99 πουλυτενὴς, τρισσῇσι περὶδρομος ἀμφιτρίτης,
100 Τυρσηνῇ Σικελῇ τε καὶ Ἀδριάδι πληθούσῃ·
101 ἢ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὀλκὸν ἐκάστη,
102 Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριάς εὖρον.
103 Αὐτὰρ ὑπὲρ Σικελῆς χθονὸς ἔλκεται οἶδμα κορύσσων
104 Λιβύης, νοτίην περὶ Σύρτιν ἐλίσσων
105 τὴν ἐτέρην, ἥνπερ τε καὶ εὐρυτέρην ἐνέπουσιν·
106 ἄλλῃ δ, τις ἀφαιρὸν ἔχει πόρον, ἔνδον ἐοῦσα,
107 τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμύριδα πόντου.
108 Ὡς οἱ μὲν βοόωσιν ἐλίσσόμενοι δύο κόλποι·
109 ἐκ δὲ ῥόων Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
110 μακρὸν ἐπ' ἀντολίην Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου,
111 ἣν Κρήτης ἐνέπουσιν ἐώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
112 Δοιαὶ δ' ἐξείης προτέρῳ φρίσσουσι θάλασσαι,
113 Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέας,
114 ὀρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται·
115 ναῦται δὲ πρῶτην Φαρίην ἄλα κυκλήσκουσιν,
116 ὕστατον ἐς πρηῶνα τιτανομένην Κασίοιο·
117 Σιδονίην δ' ἐτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης
118 Ἰσσοῦ ἄχρι πτόλιος, Κιλικῶν χώραν παραμείβων,
119 Ἰσσικὸς ἐλκόμενος βορέην ἐπὶ κόλπος ἀπείρων,
120 οὐ μὲν πολλὸν ἀνευθεν ἰσόδρομος· ἄγχι γὰρ ἦδη
121 ὕσπληγγι δνοφερῇ Κιλικῶν ἀποπαύεται αἴης·

122 τῆμος ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἐπερεύγεται ἄλμην.
123 Ὡς δὲ δράκων βλοσυρωπὸς ἐλίσσεται, ἀγκύλος ἔρπων,
124 νωθῆς τῷ δ' ὑποπᾶσα βαρύνεται οὔρεος ἄκρη
125 ἐρχομένων· τὸς κεῖνος ἐλίσσεται εἰν ἀλὶ κόλπος,
126 νήχυτος, ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσιν.
127 Τοῦ μὲν ἐπὶ προχοῇ Παμφύλιοι ἀμφοινέονται,
128 ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων μυχὰ νήσων·
129 σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου Παταρηίδα τηλόθεν ἄκρην.
130 Φράζω δ', ἐκ κείνου τετραμμένος αὔθις ἐπ' ἄρκτους
131 Αἰγαίου πόντοιο πλατὺν πόρον, ἔνθα τε κῦμα
132 ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν·
133 οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει,
134 ὑψόθι μορμύρων, ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης·
135 οὔρον δ' ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
136 Ἴμβρον ἔχων ἐτέρωθεν, ὅθεν στενὸς ἔρχεται αὐλῶν,
137 συρόμενος βορέηνδε Προποντίδος ἔνδοθι πάσης.
138 Τῆς δ' ὅπερ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται Ἀσίδος αἴης
139 πρὸς νότον· ἠπεύρου γὰρ ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ἰσθμός.
140 Τῇ δ' ἐπὶ Θρηκίου στόμα Βοσπόρου, ὃν πάρος Ἰώ
141 Ἥρης ἐννεσίησιν ἐνήξατο, πόρτις ἐοῦσα.
142 Στεινότατος δὴ κεῖνος ἀπάντων ἔπλετο πορθμὸς
143 τῶν ἄλλων, οἷτ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης,
144 Κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἀλὶ πέτρας
145 πλαζομένας καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλησι φέρεσθαι.
146 Ἐκ δὲ τοῦ οἰγόμενος παραπέπταται ἀνδράσι Πόντος
147 πολλὸς ἐὼν καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολῆς μυχὸν ἔρπων.
148 Τοῦ δ' ἦτοι λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι,
149 αἰεὶ πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ἀρόωσαι·
150 μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δῶα ἀνέχουσι κολῶναι,
151 ἢ μὲν ὑπερνοτὶ; τήν τε κλείουσι Κάραμβιν,
152 ἢ δὲ βορειοτέρη γαίης ὑπὲρ Εὐρωπείης,
153 τήν ῥα περικτίονες Κριοῦ καλέουσι μέτωπον·

154 αἶτ' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντία, οὐ μὲν ἐοῦσαι
155 ἐγγύθεν, ἀλλ' ὅσον ὀλκάς ἐπὶ τρίτον ἡμαρ ἀνύσσαι.
156 Ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ Πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα,
157 τὸρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἄμματι τόξου·
158 ἀλλ' εἴη νευρῆς σημήια δεξιὰ Πόντου,
159 ἰθὺ διαγραφθέντα, μόνη δέ τοί ἐστι Κάραμβις,
160 γραμμῆς ἐκτὸς ἐοῦσα καὶ ἐς βορέην ὀρόωσα·
161 σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος, ὅστ' ἐπὶ δισσὴν
162 εἰλεῖται στροφάλιγγα, βιοῦ κεράεσσιν ἐοικώς.
163 Τοῦ καὶ πρὸς βορέην Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
164 ἐγκέχυται. Τῇ μὲν τε πέρι Σκύθαι ἀμφινέμονται,
165 ἄνδρες ἀπειρέσιοι, καλέουσι δὲ μητέρα Πόντου·
166 ἐκ τῆς γὰρ Πόντοιο τὸ μυρίον ἔλκεται ὕδωρ
167 ὀρθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου, ὃ ἔνι πολλοὶ
168 Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.
169 Τοίη μὲν μορφῇ κυανανγέος ἀμφιτρίτης·
170 νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἀπάσης,
171 ὄρρα καὶ οὐκ ἐσιδὼν περ ἔχοις εὐφραστον ὀπωπὴν·
172 ἐκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης,
173 ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα.
174 Ἦτοι μὲν Λιβύη τετανυσμένη ἐς νότον ἔρπει,
175 ἐς νότον ἀντολίην τε, τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη,
176 ἀρξαμένη πρώτιστα Γαδειρόθεν, ἥχί περ ἄκρη
177 ἐξ μοχλὸν ὀξονθεῖσα τιταίνεται Ὠκεανοῖο
178 οὔρον δ' Ἀραβίης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης
179 εὐρύτερον· τόθι γαῖα κελαινῶν Αἰθιοπῶν
180 τῶν ἐτέρων, τῶν ἄγχι τιταίνεται οὐδας Ἑρεμβῶν·
181 παρδαλέη δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην·
182 ἥ γὰρ διψηρὴ τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται,
183 τῇ καὶ τῇ κυανῇσι κατάστικτος φολίδεσσιν·
184 ἀλλ' ἦτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλωχῖνα νέμονται φῦλα,
185 ἀγχοῦ στηλάων Μαυρουσίδος ἔθνεα γαίης.

186 Τοῖσι δ' ἔπι Νομάδων παραπέπταται ἄσπετα
187 ἔνθα Μασαισύλιοι τε καὶ ἀγρόνομοι Μασυλῆες
188 βόσκονται σὺν παισὶν ἀν' ἡπειρόν τε καὶ ὕλην,
189 μαιόμενοι βιότοιο κακὴν καὶ ἀεικέα θήρην.
190 Οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου,
191 κείνοις δ' οὐποτε τερπνὸς ἀκούεται ὄλκὸς ἀμάξης,
192 οὐδὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὐλὸν ἐρχομενάων·
193 ἀλλ' αὐτῶς, ἅτε θῆρες, ἀνὰ δρῖα βουκολέονται,
194 νήιδες ἀσταχύων καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο.
195 Τοῖς δ' ἔπι Καρχηδὼν πολυήρατον ἀμπέχει ὄρμον,
196 Καρχηδὼν, Λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων,
197 Καρχηδὼν, ἣν μῦθος ὑπαὶ βοῖ μετρηθῆναι.
198 Ἐξεῖς δ' ἐπὶ Σύρτις ἀγάρροον ὄλκον ἐλίσσει
199 βαιοτέρη· μετὰ τὴν δὲ πρὸς αὐγὰς ἔλκεται ἄλλη,
200 ἄσπετος, εὐρυτέρησι βαρυνομένη προχοῇσιν·
201 ἔνθα, κορυσσομένης Τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης,
202 ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
203 ἄμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.
204 Τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστηρικται,
205 ἣν ῥά τε κικλήσκουσι Νέην πόλιν· ἥς ὑπὲρ αἶαν
206 Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξεينوι γεγαῶτες
207 ἔνθα ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἦλθεν Ὀδυσσεύς.
208 Κεῖνον δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
209 ἀνδρῶν ἀθρήσειας ἀποφθιμένων Νασαμώνων,
210 οὓς Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμή.
211 Ἀσβύσται δ' ἰπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσιν
212 καὶ τέμενος Λιβυκοῖο θεοῦ ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ,
213 Κυρήνη τ' εὐῖπος, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν·
214 ἄγχι δὲ Μαρμαρίδαι προνενευκότες Αἰγύπτιοι,
215 Γαίτουλοι τ' ἐφύπερθε καὶ ἀγχίγυοι Νίγηρες.
216 Ἐξεῖς δ' ἐπὶ τοῖσι Φαρούσιοι, ὧν ὑπὲρ αἶαν
217 ναίουσιν Γαράμαντες ἀπείριτοι· ἐν δὲ μυχοῖσι

218 βόσκοντ' ἡπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
219 αὐτῷ ἐπ' Ὠκεανῷ, πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.
220 Τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι,
221 ἔνθεν πιότατοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου,
222 ὃς δ' ἦτοι, Λιβύηθεν ἐπ' ἀντολίην πολὺς ἔρπων,
223 Σῆρις ὑπ' Αἰθιόπων κικλήσκεται· οἱ δὲ Σύννης
224 ἐνναίται στρεφθέντα μετ' οὖνομα Νεῖλον ἔθεντο.
225 Κεῖθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλος,
226 ἐπτὰ διὰ στομάτων εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
227 ὕδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτοιο.
228 Οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο Νεῖλῳ,
229 οὔτ' ἰλὺν βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν·
230 ὃς ῥά τε καὶ Λιβύην ἀποτέμενεται Ἀσίδος αἴης,
231 ἐς λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς Ἀσίδα γαῖαν.
232 Τῷ πάρα ναιετάουσιν ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν,
233 οἱ πρῶτοι βιότοιο διεστήσαντο κελεύθους,
234 πρῶτοι δ' ἱμεροεντος ἐπειρήθησαν ἀρότρου,
235 καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὐλακος ἀπλώσαντο,
236 πρῶτοι δὲ γραμμῆσι πόλον διεμετρήσαντο,
237 θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἡελίοιο.
238 Τῶν δέ κεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης
239 καὶ μορφήν· οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς·
240 οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει, ἀλλὰ τις ἄλλων
241 εὐβοτος εὐλείμων τε καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.
242 Σχῆμα μὲν οὖν τρισσῆσιν ἐπὶ πλευρῆσι βέβηκεν,
243 εὐρὺ μὲν ἄμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας, ὅξυ δ' ἐπ' ἡ
244 ἐλκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμνοιο Σύννης,
245 οὖρεσιν ἀμφοτέροισι περισκεπέεσσιν ἐρυμνόν,
246 τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
247 Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
248 ἡμὲν ὅσοι Θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσιν,
249 Θήβην ὠγυγίην, ἐκατόμπυλον, ἔνθα γεγωνὼς

250 Μέμνων ἀντέλλουσιν ἐὼν ἀσπάζεται Ἡδῶ·
251 ὅσοι θ' ἐπτάπολιν μεσάτην ἤπειρον ἔχουσιν,
252 ἧδ' ὅσοι νοτερῇσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
253 παραλίην ναίουσιν ἔσω Σερβωνίδος ἄλμης.
254 Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο Μακηδόνιον πτολίεθρον,
255 ἔνθα Σινωπίται Διὸς μέγαλοιο μέλαθρον,
256 χρυσῶ τιμήντι κεκασμένον. Οὐκ ἂν ἐκείνου
257 νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδῃαι,
258 οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἐτέρην πόλιν, ἧχί τε μακραί
259 φαίνονται σκοπιαὶ Παλληνίδος Εἰδοθεεΐης.
260 Τὴν δὲ μέτ' ἀντολίηνδε παρὰ Κασιώτιδα πέτρην
261 Πηληϊὸς πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσιν
262 ἔξοχα ναυτιλίας δεδαημένοι. Οὐ μὲν ἐκεῖνοι
263 ἄνδρες ἐν Λιβύεσσιν ἀρίθμιοι ἦ γὰρ ἐς αὐγὰς
264 ἐπταπόρου Νεῖλοιο νενασμένον ἔλλαχον ἄστρῳ·
265 ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν·
266 οἱ μὲν ἐπ' Ὠκεανῶ, οἱ δ' ἠπείρους ἀνὰ μέσσας,
267 οἱ δ' ἀμφ' εὐρείης Τριτωνίδος ὕδατα λίμνης.
268 ἦτε μέση Λιβύης ἀμφέλεκται εὐρέα κόλπον.
269 Τοίη μὲν Λιβύης μορφή καὶ σχῆμα τέτυκται
270 εἰ δὲ καὶ Εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, οὗ τί σε κεύσω.
271 Ωνὸς μὲν Λιβύης ῥυσμὸς πέλει, ἀλλὰ μετ' ἄρκτους
272 ἔστραπται, καὶ τοῖος ἐπ' ἀντολίην πάλιν ἔρπει,
273 οἷος καὶ νοτίης Λιβύης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν·
274 ἄμφω δ' ἴσον ἔχουσιν ἐπ' Ἀσίδα νεΐατον ἵχνος,
275 ἡ μὲν πρὸς βορέην, ἡ δ' ἐς νότον. Εἰ δέ κε θεΐης
276 ταύτας ἀμφοτέρως γαῖαν μίαν, ἧ κεν ἐπιπρὸ
277 σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῆς ἴσον ἀμφοτέρησιν,
278 ὅξυ μὲν ἐσπέριον, πλατὺ δ' ἀντολίην ὑπὸ μέσσην.
279 Τοῦνεκά μοι, τοιοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτερῶν
280 ἠπείρων, ῥέα τέρμα κιχήσεται Εὐρωπείης.
281 Τῆς ἦτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμονται

282 ἀγχοῦ στηλάων μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων,
283 μῆκος ἐπ' ἠπείρου τετραμμένον γῆχ βόρετίου
284 Ὀκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ῥόος, ἔνθα Βρετανοὶ
285 λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων Γερμανῶν,
286 Ἐρκυνίου δρυμοῖο παραθρώσκοντες ὀρόγκους.
287 Ἥπειρον κείνην ἱκέλην ἐνέπουσι βοεῖη.
288 Τοῖς δ' ἐπὶ Πυρηνᾶϊον ὄρος καὶ δώματα Κελτῶν,
289 ἀγχόθι πηγῶν καλλιρροῦ Ἠριδανοῖο,
290 οὗ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαῖην ἀνὰ νύκτα
291 Ἡλιάδες κώκυσαν, ὀδυρόμεναι Φαέθοντα
292 κείθι δὲ Κελτῶν παῖδες, ὑφήμενοι αἰγείροισι,
293 δάκρυ' ἀμέλγονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.
294 Τὸν δὲ μέθ' ἐξεΐης Τυρσηνίδος ἦθεα γαίης·
295 τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται Ἄλπιος ἀρχή,
296 τῆς διὰ μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου
297 ὑστάτιον ποτὶ χεῦμα βορειάδος ἀμφιτρίτης.
298 Ῥήνῳ δ' ἐξίης ἐπιτέλλεται ἱερὸς Ἴστρος,
299 Ἴστρος, ἐς ἀντολίην τετραμμένος ἄχρι θαλάσσης
300 Εὐξείνου, τόθι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην,
301 πενταπόροις προχοῇσιν ἐλισσόμενος περὶ Πεύκην.
302 Τοῦ μὲν πρὸς βορέην τετανυσμένα φῦλα κέχυνται
303 πολλὰ μάλ' ἐξεΐης Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης.
304 Γερμανοὶ Σαμάται τε Γέται θ' ἅμα Βαστάρναι τε,
305 Δακῶν τ' ἄσπετος αἶα καὶ ἀλκήεντες Ἀλανοί,
306 Ταῦροί θ' , οἳ ναίουσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπὺν,
307 στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε, καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης.
308 Τῶν δ' ὕπερ ἐκτέταται πολυῖππων φῦλον Ἀγαυῶν·
309 ἔνθα Μελάγχλαινοί τε καὶ ἄνδρες Ἰπημολγοί,
310 Νευροὶ θ' Γππόποδές τε Γίλωνοί τ' ἠδ' Ἀγαθυρεοὶς
311 ἦχι Βορυσθένης ποταμοῦ τετανυσμένον ὕδωρ
312 μίσγεται Εὐξείνῳ, Κριοῦ προπάροιθε μετώπου,
313 ὀρθὸν ἐπὶ γραμμῇ κατεναντία Κυανέων.

314 Κεῖθι καὶ Ἀλδήσκοιο καὶ ὕδατα Παντικάπαο
315 Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι διάνδυχα μορμύρουσι.
316 Τῶν δὲ παρὰ προχοῇσι πεπηγότος ἐγγύθι πόντου
317 ἡδυφαῆς ἤλεκτρος ἀέξεται, οἷά τις αὐγὴ
318 μήνης ἀρχομένης· ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
319 ἐγγύθεν ἀθρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις.
320 Ἵστρου μὲν τοσσοῖδε βορειότεροι γεγάσιν·
321 πρὸς δὲ νότον Γέρραι καὶ Νωρίκι' ἄστε' ἐρυμνά,
322 Παννόιοι, Μυσοὶ τε, βορειότεροι Θρηίκων,
323 αὐτοὶ τε Θρήικες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες,
324 οἱ μὲν ἐπὶ προβολῇσι Προποντίδος ἀμφιτρίτης,
325 οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάρροον, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
326 Αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
327 Ἐνθα μελισσοβότοιο κατὰ σκοπιᾶς Παλλήνης
328 φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος, οἷά τις ἀστήρ
329 μαρμαίρων, λύχνις τεπυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοῖος.
330 Ἵστρον μὲν ποταμὸν τόσσοι περιναιετάουσιν·
331 φράζω δ' Εὐρώπης λοιπὸν πόρον, ὅστ' ἐπὶ τρισσὴν
332 ἐκτέταται κρηπῖδα πρὸς ἠῶ, τὴν μὲν Ἰβήρων,
333 τὴν δὲ Πανελλήνων, τὴν δ' ἐσθλῶν Αὐσονιήων.
334 Ἀλλ' ἦτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἐστὶν Ἰβήρων,
335 γείτων Ὠκεανοῖο πρὸς ἐσπέρου· ἐν δέ οἱ ἄκμῃ
336 στηλάων Ἀλύβῃ κεῖται μία· τῆς δ' ὑπένερθεν
337 Ταρτησὸς χαρίεσσα, ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν,
338 Κεμψοὶ θ', οἳ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα Πυρηναῖον.
339 Μέσση δ' ἀμφοτέρων παραπέπταται Αὐσονὶς αἶα,
340 πουλυτενής· τὴν μὲν τε μέσσην ὄρος ἄνδυχα τέμνει
341 ὀρθὸν, ἅτ' ἐκ στάθμης ἰθυμμένον· οὐκ ἂν ἐκεῖνο
342 ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
343 ὃν ῥά τε κυκλήσκουσιν Ἀπέννιον· ἐκ δὲ βορείης
344 Ἄλπιος ἀρχόμενος Σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λήγει.
345 Πολλὰ δέ οἱ φῶλ' ἀμφί, τά τοι ῥέα πάντ' ἀγορεύσω,

346 ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ βορέαο·
347 Τυρσηνοὶ μὲν πρῶτ' ἐπὶ δέ σφισι φῦλα Πελασγῶν,
348 οἳ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἐσπερίην ἄλα βάντες,
349 αὐτόθι ναιήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν.
350 Τοῖς δ' ἐπὶ μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστὶ Λατίνων,
351 γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον, ἥς διὰ μέσσης
352 Θύμβρις ἐλίσσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἄλα βάλλει,
353 Θύμβρις ἐϋρρείτης, ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
354 Θύμβρις, ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμενεται ἄνδρυχα Ῥώμην,
355 Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
356 μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
357 Τῇ δ' ἐπὶ Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον, ἧχι μέλαθρον
358 ἀγνῆς Παρθενόπης, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις,
359 Παρθενόπης, ἣν πόντος ἐοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.
360 Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδαπέτρην,
361 φαίνονται προχοαὶ Πευκεντίνου Σιλάρου·
362 ἄγχι δὲ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι ἄνδρες ἔασι,
363 τοσσάτιον ναίοντες, ὅσον Λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
364 Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη·
365 τῇ δ' ὑπο Λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι προτέροις ἐτέεσσιν
366 ἦλθον ἐπ' Αὐσονίην, σφετέρης μυχθέντες ἀνάσσης,
367 τῶν καὶ νῦν γένος ἐστὶν ἐπὶ προχοῇσιν Ἄληκος.
368 Τοὺς δὲ μέθ' ἐξείης Μεταπόντιοι· ἐγγύθι δὲ σφεων
369 ἱμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος,
370 ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' Αἰσάρου προχοῇσιν,
371 ἔνθα κεν αἰπὺν ἴδοιο Λακινιάδος δόμον Ἴπρης.
372 Ἔστι δέ τοι κάκειθι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο,
373 δειλαίη Σύβαρις, ναέτας στενάχουσα πεσόντας,
374 μνημένους ὑπὲρ αἴσαν ἐπ' Ἀλφειοῦ γεράεσσιν.
375 Σαυνῖται δ' ἐπὶ τοῖσι μέσῃν χθόνα ναιετάουσι
376 καὶ Μαρσῶν θαρὰ φῦλα· Τάρας δ' ἄλως ἐγγύθιναιεῖ,
377 ἣν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἄρης.

378 Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Καλαβρίδος ἦθεα γαίης,
379 φῦλὰ τ' Ἰηπύγων τετανυσμένα μέσφ' Ὑριοιο
380 παραλίας Ὑρίου, τόθι σύρεται Ἀδριας ἄλμη
381 πόντον ἐς ἀγχίπορον Ἀκυλήιον· ἔνθα νένασται
382 ἄστρ' Τεγεστραίων, μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
383 Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκειται ἔθνεα γαῖαν.
384 Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς στρεπτὴν ἀπερεύγεται ἄλμην,
385 θῖνας ὑποξύουσα Λιβυρνίδας, ἀμφὶ τ' ἐρυμνὴν
386 Ὑλλήων χθόνα πᾶσαν, ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ
387 Βουλίνων τ' ἀκταῖς· ἐπὶ δ' ἄσπιτον ὀλκὸν γουσα,
388 Ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἐλίσσεται ἄχρι κολώνης,
389 οὐρέων τ' ἠλιβάτων, τὰ Κεραύνια κικλήσκουσιν.
390 Κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
391 τύμβον, ὃν Ἀρμονίης Κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει
392 κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν δέμας ἠλλάξαντο,
393 ὁππότε ἀπ' Ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.
394 Ἐνθα σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ αἶαν
395 κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρεδάται δύο πέτραι,
396 αἶτ' ἄμφω ξυνίασι δονεύμεναι, εὐτέ τις ἀρχήλον
397 γίγνεται ἐνναέτησι κυλινδομένοιο κακοῖο.
398 Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Θρήκην ἐρίβω·
399 Ὠρικίην θ' ὑπὶρ αἶαν, ἐρείδεται Ἑλλάδος ἀρχή,
400 πολλὸν ἀνερχομένη, δις σῆ ζῶσθεῖσα θαλάσση,
401 Αἰγαίῃ Σικελῇ τ' ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἐκάστη,
402 ἐσπέρτον Σικελῇ, τὸν τε ζέφυρον καλέουσιν,
403 Αἰγαίῃ δ' εὐρον. Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀπηδεῖ,
404 εἰδομένη πλατάνοιο μουριζόντι πετῆλφ.
405 Ἄκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐργόμενος στενὸς Ἴσθμὸς
406 πρὸς βορέην, καὶ ξυνὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἵχνος ἐρείδων·
407 φύλλῳ δ' ἥπειρος πολυδινήτω περίμετρος,
408 κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
409 Τῆς μὲν πρὸς ζεφύροιο Τριφυλίδος ἦθεα γαίης,

410 ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει,
411 σχιζόμενος προχοῇσι Μεσηνίου Εὐρώταο,
412 οἷτ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα·
413 ἀλλ' ὁ μὲν Ἥλείων, ὁ δ' Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
414 Καδδὲ μέσσην νῆσον κοίλην χθόνα ναιετάουσιν
415 Ἀρκάδες Ἀπιδκνήες ὑπὸ σκοπιὴν Ἐρυμάνθου,
416 ἔνθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα ῥέει ὑγρὸς Ἴάων,
417 ἦχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων.
418 Ἀγχοῦ δ' Ἀργείων ἄροσις καὶ γαῖα Λακόνων,
419 ἡ μὲν ἐς ἀντολίην, ἡ δ' ἐς νότον εἰσορόωσα.
420 Δοιαὶ δ' Ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι,
421 ἢ τ' Ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον, ἢ τε πρὸς αὐγὰς
422 ἐλκομένη, τὴν μὲν τε Σαρωνίδα κικλήσκουσιν.
423 Νέρθε γε μὴν Ἴσθμοιο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὸν οὐδας,
424 τοῦ διὰ θεσπεσίου φέρεται ῥόος Ἴλισσοῖο,
425 ἔνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνήρπασεν Ὠρεΐθυιαν.
426 Τῷ δ' ἐπὶ Βοιωτῶν τε πέδον καὶ Λοκρὶς ἄρουρα·
427 Θεσσαλὴ δ' ἐπὶ τοῖσι, Μακεδονίης τε πόλεις.
428 Ταῖς δ' ἐπὶ φαίνονται κορυφαὶ χιονώδεος Λῆιμου
429 Θρηκίου· τοῦ δ' ἄντα ποτὶ ῥιπὴν ζεφύριοιο
430 Δωδώνης ἡπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.
431 Τῆς δ' ὕπερ ἐς νότον εἴσι, μετὰ σκοπιὴν Ἀρακύνθου,
432 ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδὶον μέγα· τοῦ διὰ μέσσου
433 σύρεται ὀλκὸν ἄγων Ἀχελώιος ἀργυροδίνης,
434 Τρινακίης ἐπὶ πόντον ἐλίσσόμενος διὰ μέσσω
435 νήσων, αἷς καλέουσιν Ἐχινάδας, ἦσιν ὁμούρων
436 ἔσπεται ἄλλυδις ἄλλα Κεφαλλήνων πτολίεθρα.
437 Τῷ δ' ἐπὶ Φωκίς ἄρουρα, πρὸς ἀντολίην τε κοῖ ἡῶ
438 ἐλκομένη βορέηνδε κατὰ στόμα Θερμοπυλάων,
439 Παρνησοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί· τῆς διὰ μέσσης
440 Κηφισοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει.
441 Τῷ πάρα Πυθῶνος θυόεν πέδον, ἦχι δράκοντος

442 Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὀλκός,
443 ὀλκός, ἀπειρεσίησιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσι,
444 νηῶ ἐν ἱμερτῶ, τόθι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων,
445 ἢ ἀπὸ Μιλήτου ἢ ἐκ Κλάρου ἄρτι βεβηκώς,
446 ἰστάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἄμμα φαρέτρης.
447 Ἄλλ' ὁ μὲν ἰλήκοι· σὺ δέ μοι, Διὸς, ἔννεπε, Μοῦσα,
448 νήσων πασάων ἱερὸν πόρον, αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
449 ἀνδράσι ναίονται, τετραμμένοι ἄλλυδις ἄλλαι.
450 Ὅττοι μὲν κατὰ μέσσον ὑφ' ἐσπερίων στηλάων
451 ἐσχατόωντα Γάβειρα φαίνεται ἀνθρώποισι,
452 νήσου ἐπ' ἀμφιρύτης, ἐπὶ τέρμασιν Ὀκεανοῖο.
453 Ἐνθάδε Φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
454 ἀζόμενοι μέγαλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα·
455 καὶ τὴν μὲν ναετῆρες, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων
456 κληζομένην Κοτινοῦσαν, ἐφημίξαντο Γάδειρα.
457 Νῆσοι δ' ἐξείης Γυμνήσαι· ἄγχι δὲ Βοῦσος,
458 Σαρδῶ τ' εὐρυτάτη καὶ ἐπήρατος εἰν ἀλὶ Κύρνος,
459 ἣν ῥά τε Κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν·
460 ὕλη δ' ἀμφιλαφὴς οὔτις τόσον, ὅσον ἐκείνη.
461 Τὴν δὲ μετ' Αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἀλὶ νῆσοι,
462 Αἰόλου Ἴπποτάδαο, φιλοξείνου βασιλῆος,
463 Αἰόλου, ὅς θηητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλλαχε δῶρα,
464 κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ἰσταμένων τε.
465 Ἐπτα δὲ οἱ ταί γ' εἰσὶν, ἐπώνυμοι ἀνδράσι Πλωταί,
466 οὔνεκα μέσσον ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον.
467 Τρινακίη δ' ἐπὶ τῇσιν ὑπὲρ πέδον Αὔσονιῶν·
468 ἐκτέταται, πλευρῇσιν ἐπὶ τρισὶν ἐστηκυῖα·
469 ἄκρα δὲ οἱ Πάχυνός τε Πελωρίς τε Λιλύβη τε.
470 Ἄλλ' ἤτοι Λιλύβη μὲν ἐπὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
471 εἰσανέχει, Πάχυνος δὲ πρὸς ἀνγὰς, αὐτὰρ ἐπ' ἄρκτους
472 ἠνεμόεσσα Πελωρίς, ἐς Αὔσονίην ὁρώσα.
473 Τῆς μὲν πρὸς βορέην ὀλοὴ ναύτησι κέλευθος,

474 στεινή τε σκολιή τε καὶ ἄσχετος, ἥχι θάλασσα
475 συρομένη μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν,
476 Ἀονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδήρῳ.
477 Πρὸς δὲ νότον Λιβυκός τε πόρος καὶ Σύρτιδος ἀρχή
478 τῆς ἐτέρης· ἐτέρην δ' ἂν ἴδοις προτέρωσε περήσας,
479 ἐσπερίην· τῆς πρόσθε δὺν νησίδες ἔασι,
480 Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα, Λιβυστικὸν ὄρμον ἔχουσαι.
481 Ἀλλ' ὁπότε Ἀδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτρίτης
482 εἰσελάσης ἐπὶ νηός, Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν,
483 δῆεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
484 ἔνθ' ἦρως ἀφίκανε, χαλεψαμένης Ἀφροδίτης,
485 ὁππότε τριλλίστων μετεκίαθεν ἔθνος Ἰβήρων,
486 ἧς ἀλόχου βουλῇσι κακόφρονος Αἰγιαλείης.
487 Ἐξείης δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο
488 Ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὄλκος,
489 τάς ποτε Κόλχων νῆες ἐπέδραμον, εὖτ' ἐμόγησαν
490 ἵχνια μαστεύοντες ἀλήμονος Αἰητίνης.
491 Ἐξείης δ' ἐπὶ τῇσι Λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.
492 Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια νηὶ θεούσῃ
493 νῆσοί κεν φαίνονται περαιόθεν Ἀμπρακιῶν
494 καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόοιο.
495 Τῇ δ' ἔπι Νηρικίης Ἰθάκης ἔδος ἐστήρικται,
496 νήσων τ' ἀλλάων, ὅσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἔρπων
497 δίνης ἀργυρέης Ἀχελώιος ἀμφὶς ἐλίσσει.
498 Πολλὰ δ' Ἀμνισοῖο βορειότεραι ὀρόωνται,
499 Αἰγυλὰ τ' ἠδὲ Κύθηρα Καλαυριά τε τρηχεῖα·
500 Κάρπαθος αὖθ' ἐτέρωθι ποτὶ ζόφον· ἐγγύθι δ' αὐτῆς
501 Κρήτη τιμήεσσα, Διὸς μέγαλοιο τιθήνη,
502 πολλή τε λιπαρή τε καὶ εὐβοτος, ἧς ὕπερ Ἴδη,
503 Ἴδη, καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθώωσα
504 καὶ τῆς τοι μέγεθος περιώσιον. Ἄντα δὲ πέζης
505 Αἰγυπτίης Ῥόδος ἐστίν, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν

506 Πρόσθε δὲ Σουνιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν Ἀβάντων,
507 φαίνονται Σαλαμῖς τε καὶ Αἰγίνης πτολίεθρον.
508 Κύπρος δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου
509 κλύζετ', ἐπήρατον ἄστρῳ Διωναίης Ἀφροδίτης·
510 Τὴν δὲ μέτ' ἀντολίηνδε Χελιδόνιαι γεγάασι.
511 τρεῖς νῆσοι μεγάλης Παταρηΐδος ἔνδοθεν ἄκρης.
512 ἄγχι δὲ Φοινίκης Ἴαρος μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
513 Θηητὸς δὲ τίς ἐστι βαθὺς πόρος Αἰγαίῳ,
514 ἐντὸς ἔχων ἐκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων,
515 ὅσσον ἐπὶ στενωπὸν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἑλλης,
516 Σηστὸς ὅπη καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὄρμον ἔθεντο.
517 Εὐρώπης δ' αἱ μὲν λαιῆς ὑπὸ νεύματι χειρὸς
518 ῥώνονθ' ἐξείης, Ἀσίης δ' ἐπὶ δεξιὰ κεῖνται,
519 μῆκος ἐπ' ἀρκτώοιο τιτανόμεναι βορέαο.
520 Εὐρώπης δ' ἥτοι μὲν Ἀβαντιάς ἔπλετο Μάκπιδας,
521 Σκυρὸς τ' ἠνεμόεσσα καὶ αἰπεινὴ Πεπάπηθος·
522 ἔνθεν καὶ Λῆμνος, κρηναὸν πέδον Ἡραίοιο,
523 πέπταται, ὠκυγίη τε Θάσος, Δημήτερος ἀκτὴ,
524 Ἴμβρος, Θρηκίη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄστρῳ.
525 Αἱ δ' Ἀσίης πρῶτην αἴσαν λάχον, ἀμφὶς ἐοῦσαι
526 Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὖνομα Κυκλάδες εἶσι·
527 ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι,
528 ἱσταμένου γλυκεροῦ νέον εἶαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσσιν
529 ἀνθρώπων ἀπάνευθε κυεῖ λιγύφωνος ἀηδὼν.
530 Νῆσοι δ' ἐξείης Σποράδες περιπαμφανόωσιν,
531 οἷον οἱ ἀνεφέλοιο δι' ἡέρος εἶδεται ἄστρα,
532 ὕγρὰ νέφη κραιπνοῖο βηισαμένου βορέαο.
533 Ταῖς δ' ἐπὶ νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες· ἐνθα δὲ Καῦνος
534 καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελασγίδος ἔδρανον Ἥρης,
535 καὶ Χίος ἠλιβάτοιο Πελινναίου ὑπὸ πέζαν.
536 Κεῖθεν δ' Αἰολίδων ἀωαφαίνεται οὖρεα νήσων,
537 Λέσβου τ' εὐρυχόροτο καὶ ἱμερτῆς Τεωεδοιο.

538 Κεῖθι Μέλας καὶ κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἵησιν
539 ἄφρον' ἐρευγόμενος· βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ἰόντι
540 πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα Προποντίδος οἶδμα θαλάσσης.
541 Ἦστο δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνιοιο
542 ἄντα Βορυσθέneos μεγάλωνυμος εἰν ἀλὶ νῆσος
543 ἡρώων· Λευκὴν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν,
544 οὐνεκά οἱ τὰ πάρεστι κινώπετα λευκὰ τέτυκται·
545 κεῖθι δ' Ἀχιλλῆός τε καὶ ἡρώων φάτις ἄλλων
546 ψυχὰς εἰλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσας·
547 τοῦτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ
548 ἀντ' ἀρετῆς· ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμὴν.
549 Κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ Βόσπορον ἰθὺς ἰόντι
550 ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἥ ρά τε λίμνης
551 ἔνδοθι δεξιτερῇ Μαϊώτιδος ἐστήρικται·
552 ἥς ἐπὶ Φαιναγόρη τε καὶ εὐκτιτος Ἑρμώνασσα,
553 ἔνθα τε ναιετάουσιν Ἰωνίδος ἔκγονοι αἴης.
554 Αἶδε μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλείς εἰν ἀλὶ νῆσοι·
555 ἄλλαι δ' Ὀκεανοῖο παρὰ ῥόον ἐστεφάνωνται·
556 τῶν δ' ἂν περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι,
557 ὁπποτέρου τ' ἀνέμοιο παρὰ σφυρόν ἐστιν ἐκάστη.
558 Ἦτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἄμφ' Ἑρῦθειαν
559 Ἀτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες Αἰθιοπῆες,
560 Μακροβίων υἱῆς ἀμύμονες, οἳ ποθ' ἵκοντο
561 Γηρυόνης μετὰ πότμον ἀγήνορος· αὐτὰρ ὑπ' ἄκρην
562 Ἴρην, ἣν ἐνέπουσι κάρην ἔμεν Εὐρωπείης,
563 νήσους Ἑσπερίδας, τόθι κασσιτέροιο γενέθλη,
564 ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰβήρων.
565 Ἄλλαι δ' Ὀκεανοῖο παρὰ βορεώτιδας ἀκτὰς
566 δισσαὶ νῆσοι ἔασι Βρετανίδες, ἀντία Ῥήνου·
567 κεῖθι γὰρ ὑστατὴν ἀπερεύγεται εἰς ἄλα δίνην
568 Τάων τοι μέγεθος περιώσιον, οὐδέ τις ἄλλη
569 νήσοις ἐν πάσῃσι Βρετανίσιν ἰσοφαρίζει.

570 Ἄγχι δὲ νησίδων ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες
571 ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν Ἀμνιτῶν
572 ὀρνύμεναι τελέουσι κατὰ νόμον ἱερὰ Βάκχῳ,
573 στενάζουσαι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
574 ἐννύχαι· παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἡχή.
575 Οὐχ οὕτω Θρήικος ἐπ' ἥοσιν Ἀψίνθοιο
576 Βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην,
577 οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ Γάγγην
578 Ἴνδοι κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτη Διονύσῳ,
579 ὥς κείνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.
580 Πολλὴν δὲ προτέρωσε ταμῶν ὁδὸν Ὠκεανοῖο,
581 νῆσόν κεν Θούλην εὐεργεῖ νηὶ περήσαις·
582 ἔνθα μὲν, ἡελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,
583 ἤμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανές ἐκκέχυται πῦρ·
584 λοξοτέρῃ γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγγι,
585 ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενῶν,
586 μέσφ' ἐπὶ κυανέους νοτὶν ὁδὸν αὖτις ἐλάσσει·
587 ἄλλ' ὅπῃ Σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον Ὠκεανοῖο
588 νηὶ τάμης, προτέρω δὲ πρὸς ἠώην ἄλα κάμψης,
589 Χρυσείην τοι νῆσον ἄγει πόρος, ἔνθα καὶ αὐτοῦ
590 ἀντολίη καθαροῖο φαίνεται ἡελίοιο.
591 Κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης,
592 αἰψά κε Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἴκοιο,
593 μητέρα Ταπροβάνην Ἀσιηγενέων ἐλεφάντων,
594 ἧς ὕπερ, οὐρανίησιν ἀειρόμενος στροφάδεσσι,
595 δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι Καρκίνος αἶθων·
596 αὐτὴ δ' εὐρυτάτῃ μέγεθος πέλει· ἀμφὶ δὲ πάντα
597 κήτεια θῖνες ἔχουσιν, Ἐρυθραίου βοτὰ πόντου,
598 οὔρεσιν ἡλιβάτοισιν ἐοικότα· τῶν δ' ὑπὲρ ἄκρων
599 τέτρηχεν νώτων περιμήκετος ὀλκὸς ἀκάνθης
600 Δυσμενέων τοι παῖδες, ἐλίσσόμενοι περὶ πόντον,
601 κείνοις ἀντήσειαν ἀλώμενοι· οὐ γὰρ ἐρωή

602 λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν, ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται·
603 πολλάκι δ' αὖ καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς
604 κεῖνα καταβρώξειε τεράατα· τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
605 εἰν ἀλὶ καὶ γαίῃ κακὰ μυρία θήκατο δαίμων.
606 Ἔστι δέ τοι προτέρω Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης
607 Ὠγυρις, ἔνθα τε τύμβος Ἑρυθραίου βασιλῆος·
608 ἐκ τῆς δ' ἂν περάσειας ἐπὶ στόμα Περσίδος ἄλμης,
609 ὀρμηθεὶς βορέηνδε, καὶ Ἴκαρον εἰσαφίκοιο,
610 Ἴκαρον εἰναλίην, ὅθι Ταυροπόλοιο θεοῖο
611 βωμοὶ κνισσήμεντες ἀδευκέα καπνὸν ἔχουσι.
612 Τόσσας μὲν νήσους ἐπέχει ῥόος Ὠκεανοῖο
613 εὐρυτέρας· ἕτεραι δέ τ' ἀπειρέσiai γεγάασιν,
614 αἱ μὲν ἐπὶ προχοῇσι Λιβυστίδος ἀμφιτρίτης,
615 αἱ δ' Ἀσίης, αἱ δ' αὖτε περὶ κλίσιν Εὐρωπείης.
616 Ἄλλαι δ' ἔλλοθινῆσαι ἀπείριτοι, αἱ μὲν ὑπ' ἀνδρῶν
617 ναιόμεναι καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὄρμον ἔχουσαι,
618 αἱ δὲ βαθύκρημνοί τε καὶ οὐ ναύτησιν ἐτοῖμαι,
619 τῶν οὐ ῥηϊδίον μοι ἐνισπέμεν οὖνομα πασέων.
620 Σχῆμα δέ τοι Ἀσίης ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων
621 ἠπείρων, ἐτέρωθεν ἀλίγκιον εἶδεῖ κώνου,
622 ἐλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολῆς μυχὰ πάσης,
623 ἔνθα τε καὶ στήλαι Θηβκιγενέος Διονύσου
624 ἐστᾶσιν, πυμάτοιο παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο,
625 Ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὖρεσιν, ἔνθα τε Γάγης
626 λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.
627 Ἄλλ' οὐκ ἂν τόσσον μέγεθος πέλοι Ἀσίδος αἴης,
628 οὐδ' ἅπαν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείναις
629 ἠπείροις εἷς πόντος ἔσω ῥόον ἠγεμονεύει,
630 ἐν δ' Ἀσίῃ πολὺς Ὠκεανός· τρισσοὺς γὰρ ἐλίσσων
631 κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται, εἰς ἅλα βάλλων,
632 Περσικὸν Ἀράβιον τε καὶ Ὑρκάνιον βαθυδίνην·
633 τοὺς δύο μὲν νοτίους, τὸν δ' ἐς βορέην ὀρόωντα,

634 ἐς βορέην ὀρόωντα καὶ ἐς λίβα γείτονα πόντου
635 Εὐξείνου, τόθι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται.
636 Μέσσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὀρίζει,
637 τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιτανόμενος πεδίοισιν.
638 Μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν,
639 ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος ἄχρι καὶ Ἰνδῶν,
640 ἄλλοτε μὲν λοξὸν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε
641 ἴχνεσιν ὀρθότατον· Ταῦρον δέ ἐ κικλήσκουσιν,
642 οὔνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀξυκάρηνον ὀδεύει,
643 οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.
644 Ἐκ τοῦ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ρέουσιν,
645 οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἐς νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥτπὴν
646 εὔρου καὶ ζεφύριοιο· τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴποι;
647 Οὐ μὲν ἐπωνυμίην μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἐκάστη
648 οὔνομ' ἔχει στροφάλιγγι· τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
649 ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμόφυριον οἶκον ἔθεντο.
650 Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα διίξομαι, ὅσσ' ἀρίδηλα
651 ἐνναίει Μοῦσαι δ' ἰθύντατον ἵχνος ἄγοιεν.
652 Ἦτοι μὲν λίμνης Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται
653 αὐτοὶ Μαιῶταί τε καὶ ἔθνεα Σαυροματάων,
654 ἐσθλὸν ἐνυαλίου γένος Ἄρεος· ἐκ γὰρ ἐκείνης
655 ἰφθίμης φιλότητος Ἀμαδονίδων ἐγένοντο,
656 τὴν ποτε Σαυρομάτησιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν,
657 πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν ἀπόπροθι Θερμώδοντος.
658 Τοῦνεκα καὶ παῖδες μεγάλητορες ἐξεγένοντο,
659 ὕλην ναιετάοντες ἀπείριτον, ἧς διὰ μέσσης
660 συρόμενος Τάναϊς Μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει,
661 ὅστε καὶ Εὐρώπην ἀποτεμένεται Ἀσίδος αἴης,
662 ἐς δύοσιν Εὐρώπην, ἐς δ' αὐγὰς Ἀσίδα γαῖαν.
663 Τοῦ δ' ἦτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι Καυκασίοισι⁴⁵
664 τηλόθι μορμύρουσιν· ὁ δὲ πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
665 ἐσσυμένος Σκυθικοῖσιν ἐπιτροχάει πεδίοισιν.

666 Τοῦ δ' ἄν, κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ βορέαο,
667 πηγῆτον ἀθρήσειας ἀπὸ κρυμοῖο παγέντα.
668 Σχέτλιοι, οἳ περὶ κεῖνον ἐνοίκια χῶρον ἔχουσιν·
669 αἰεὶ σφιν ψυχρὴ τε χιῶν κρυμός τε δυσαῆς·
670 καὶ δέ κεν, ἐξ ἀνέμων ὁπότεν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ,
671 ἢ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃοι,
672 ἢ καὶ ἡμιόνους ἢ ἀγραύλων γένος οἴων·
673 οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοὶ κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
674 ἀνέρες, οἳ κείνῃσιν ὑπαὶ ῥιπῇσι μένοιεν·
675 ἀλλὰ γὰρ ἡλάσκουσιν, ὑποζεύξαντες ἀπήνας
676 χώρην εἰς ἐτέρην, λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις
677 χειμερίοις, οἷτε σφι κακῇ θύοντες ἀέλλῃ
678 γαῖαν τε κλονέουσι καὶ οὖρεα πευκίηντα.
679 Τόσσοι μὲν Τάναϊν ποταμὸν περιναιετάουσιν.
680 Σαυρομάτας δ' ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
681 Σινδοὶ, Κιμμέριοί τε καὶ οἳ πέλας Εὐξείνιοι
682 Κερκέτιοι Τορέται τε καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί,
683 τοὺς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος
684 πνοιαί νοσφίσσαντο νότοιο τε καὶ ζεφύριοι,
685 ἐσπομένους μετὰ δῆριν Ἀρητιάδῃ βασιλῇ.
686 Τοῖς δ' ἐπὶ ναιεταουσιν, ὁμοῦριον αἶαν ἔχοντες,
687 Ἠνίοχοι Ζύγιοί τε, Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
688 Πάρ δὲ μυχὸν Πόντοιο, μετὰ χθόνα Τυνδαριδάων,
689 Κόλχοι ναιετάουσι, μετὴλυδες Αἰγύπτοιο,
690 Καυκάσου ἐγγὺς ἐόντες, ὃς Ὑρκάνιον περὶ πόντον
691 οὔρεσιν ἡλιβάτοισιν ἀέξεται ἔνθα τε Φᾶσις,
692 Κιρκαίου κατὰ νῶτον ἐλίσσόμενος πεδίοιο,
693 Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
694 ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο.
695 Τοῦ δὲ πρὸς ἀντολὴν βορέην τ' ἐπικέκλιται ἰσθμός,
696 ἰσθμὸς Κασπίης τε καὶ Εὐξείνιοι θαλάσσης.
697 Τῷ δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ἐωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων,

698 οἱ ποτε Πυρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο,
699 ἀνδράσιν Ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες,
700 καὶ Καμαριτάων φύλον μέγα, τοι ποτε Βάκχον
701 Ἴνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν,
702 καὶ μετὰ Ληνάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
703 ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες,
704 εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων
705 κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἦθεα γαίης.
706 Τοῖς δ' ἐπὶ Κασπίῃ κυμαίνεται ἀμφιτρέτη.
707 Ῥεῖα δέ τοι καὶ τήνδε καταγράψαιμι θάλασσαν,
708 οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηὶ περήσας·
709 οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
710 οὐδὲ μοι ἐμπορίη πατρώιος, οὐδ' ἐπὶ Γάγγην
711 ἔρχομαι, οἷά τε πολλοὶ, Ἐρυθραίου διὰ κόντου,
712 ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἔλονται.
713 οὐδὲ μὲν Ὑρκανίοις ἐπιμίσσομαι, οὐδ' ἐρεεῖνω
714 Καυκασίας κνημίδας Ἐρυθραίων Ἀριηνῶν·
715 ἀλλὰ με Μουσάων φορέει νόος, αἶτε δύνανται
716 νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἄλκ μετρήσασθαι,
717 οὐρεά τ' ἠπειρόν τε καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄστρον.
718 Ἀλλ' εἴη τοι σχῆμα περιδρομον, ἀμφιέλικτον,
719 πάσης Κασπίης μεγάλης ἀλός· οὐκ ἂν ἐκείνην
720 νηὶ περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης·
721 τόσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιος· ἄψ δὲ μετ' ἄρκτους
722 ἐλκόμενος, προχοῆς ἐπιμίσγεται Ὠκεανοῖο·
723 ἦ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει,
724 φύει δὲ κρύσταλλον ἰδ' ἠερόεσσαν ἱάσπιν,
725 ἐχθρὴν ἐμπούσησι καὶ ἄλλοις εἰδώλοισιν.
726 Πάντα δέ τοι ἐρέω, ὅσα μιν πέρι φύλα νέμονται,
727 ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ βορέαο.
728 Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης ἀλὸς ἄγχι
729 παραλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα Κασπίδος ἄλμης·

730 Οὔννοι δ' ἐξείης· ἐπὶ δ' αὐτοῖς Κάσπιοι ἄνδρες,
731 Ἀλβανοὶ τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρήιοι, οἳ θ' ὑπὲρ αἶαν
732 τρηχεῖαν ναίουσι Καδούσιοι ἄγχι δὲ Μάρδοι,
733 Ὑρκάνιοι Τάπυροί τ'· ἐκὶ δέ σφισιν ὄλκον ἐλίσσει
734 Μάρδος, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων·
735 ἀμφοτέρων γὰρ μέσσος ἐς Ὑρκανίην ἄλα βάλλει·
736 ἀλλ' ἦτοι Βάκτροι μὲν ἐπ' ἠπείροιο νέμονται
737 χώραν εὐρυτέραν κνημοῖς ὑπὸ Παρνησοῖο,
738 Δερκέβιοι δ' ἐτέρωθεν ἐφ' ὕδασι Κασπίοισιν.
739 Τοὺς μέτ' ἀντολίηνδε, πέρην κελάδοντος Ἀράξεω
740 Μασσαγέται ναίουσι, θεῶν ῥυτῆρες οἷστῶν,
741 ἄνδρες, οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅστις ἐταῖρος
742 ἐμπελάσαι· μάλα γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων·
743 οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδή,
744 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος· ἀλλὰ γὰρ ἵππων
745 αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, δαῖτα τίθενται.
746 Τοῖς δ' ἐπὶ πρὸς βορέην Χωράσμιοι, οἷς ἐπὶ γαῖα
747 Σουγδιᾶς, ἧς ἀνὰ μέσσον ἐλίσσεται ἱερὸς Ὡξος,
748 ὅστε λιπὼν Ἠμωδὸν ὄρας μετὰ Κασπίδα βάλλει.
749 Τὸν μέτ' ἐπὶ προχοῇσιν Ἰαζάρταο νέμονται
750 τόξα Σάκαι φορέοντες, ἃ μὴ κέ τις ἄλλος ἐλέγχοι
751 τοξευτῆς οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν·
752 καὶ Τόχαροι Φροῦνοί τε καὶ ἔθνεα βάρβαρα Σηρῶν,
753 οἵτε βόας μὲν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα,
754 αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,
755 εἵματα τευχουσιν πολυδαίδαλα, τιμήντα,
756 εἰδόμενα χροῖῃ λειμωνίδος ἄνθεσι ποίης·
757 κείνοις οὐ τί κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν.
758 Ἄλλοι δὲ Σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἵτε νέμονται
759 ἐσχατιάς· παρὰ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθών,
760 χειμερίοις ἀνέμοισι λελειμμένη ἡδὲ χαλάζαις.
761 Τόσσοι μὲν φῶτες περὶ Κάσπια κύματ' ἔασιν·

762 φράζω δ' ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη,
763 Εὐξείνου παρὰ χεῖλος, ἐπιλαδὸν ἔθνεα Πόντου
764 ἄχρι Θρηκίου στόματος, τόθι Χαλκίς ἄρουρα.
765 Βύζηρές τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων,
766 Μάκρωνες Φίλυρές τε καὶ οἱ μόσσυνας ἔχουσι
767 δουρατέους· τῶν δ' ἄγχι πολύρρηνες Τιβαρηνοί·
768 τοῖς δ' ἔπι καὶ Χάλυβες τυρελὴν καὶ ἀπήνεα γαῖαν
769 ναίουσιν, μογεροῦ δεδκηκότες ἔργα σιδήρου,
770 οἳ ῥα, βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἐστηῶτες,
771 οὔποτε παύονται καμάτου καὶ οἰζύος αἰνῆς.
772 Τοὺς δὲ μέτ' Ἀσσυρίης πρόχυσις χθονὸς ἐκτετάνυσται
773 ἔνθα δ' Ἀμαζονίδεσσιν ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίου
774 λευκὸν ὕδωρ προΐησιν ἐνυάλιος Θερμῶδων,
775 ὅς ποτ' ἄλωομένην Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπην,
776 καὶ μιν ἀκηχεμένην σφετέρῃ παρενάσσατο χώρα
777 Ζηνὸς ἐφημοσύνησιν· ὁ γὰρ φιλότητος ἐρκννῆς
778 ἰσχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν οὐκ ἐθέλουσαν·
779 ἐκ τῆς καὶ πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσιν.
780 Κείνου δ' ἂν ποταμοῖο περὶ κρυμώδεας ὄχθας
781 τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
782 χειμερίην· δήεις δὲ καὶ ὕδατόεσσιν ἴασπιν.
783 Ἴρις δ' ἐξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἄλλα βάλλει.
784 Τῷ δ' ἔπι μορμύρουσι ῥοαὶ Ἄλως ποταμοῖο,
785 ἐλκόμεναι βορέηνδε Καραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης,
786 ἀρξάμεναι τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίου.
787 Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠιόνεσσι νέμονται,
788 καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον· ἔνθ' ἐνέπουσιν
789 οὐδαίου Κρονίδαο μέγαν κύνα χαλκεόφωνον,
790 χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
791 δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν,
792 τὸν μὲν ἐδέξατο γαῖα καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
793 Ἄγχι δὲ Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,

794 Ῥήβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον,
795 Ῥήβας, ὃς Πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
796 Ῥήβας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
797 Τόσσοι μὲν Πόντοιο περικτῖται ἄνδρες ἔασι·
798 κεῖνα δέ τοι Σκυθίης προλελεγμένα φύλα πελέσθω.
799 Νῦν δ' αὖ παραλίης Ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,
800 ὃς ῥά τε πρὸς νότον εἰσιν ἐφ' Ἑλλήσποντον ὁδεύων,
801 καὶ ποτὶ μηκίστου νότιον ῥόον Αἰγαίοιο
802 μέσφ' αὐτῆς Συρίης τε καὶ Ἀραβίης ἐρατεινῆς.
803 Χαλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν,
804 οὗδας ἐς ἀντιπέρην βυζάντιον εἰσορόωντες·
805 Βέβρυκες δ' ἐπὶ τοῖσι καὶ οὔρεα Μυσίδας αἶης,
806 ἥχι περ ἰμερόεντα Κίος προΐησι ῥέεθρα,
807 τοῦ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν Ὑλαν ἠρπάξατο Νύμφη, κὼν
808 ὀτρηρὸν θεράποντα πελωρίου Ἡρακλῆος.
809 Ἐνθεν ἐφ' Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγβαιοτέρης
810 Φρυγίης· ἐτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖται,
811 εὐρυτέρη γεγαυῖα, παρ' ὕδασι Σαγγαρίοιο·
812 ἀλλ' ἥτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται.
813 ἰππόβοτος, λιπαρή τε· πρὸς ἐσπερίην δ' ἂν ἴδκο
814 τὴν ἐτέρην, ἣ κεῖται ὑπὸ ζαθέης κόδας Ἴδης,
815 Ἴλιον, ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα,
816 Ἴλιον ἀγλαὸν ἄστρῳ παλαιγενέων ἡρώων,
817 Ἴλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
818 Ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
819 Ξένθῳ ἔπ' εὐρυρέοντι καὶ Ἰδαίῳ Σιμόεντι.
820 Τὴν δὲ μέτ' Αἰολίδος παραπέπταται ἔθεα γαίης
821 Αἰγαίοιο παρὰ χεῖλος, ὑπὲρ μέγαν Ἑλλήσποντον.
822 Τῇ δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ἀγαυῶν ἔθνος Ἰώνων,
823 ἀγχίαλοι γεγαῶτες, ἐπὶ χθονὸς, ἥς διὰ μέσσης
824 Μαίανδρος λιπαρῇσι κατέρχεται εἰς ἄλα δίναις,
825 Μιλήτου τε μεσηγὺ καὶ εὐρυχόροιο Πριήνης.

826 Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο
827 παραλίην Ἐφeson, μεγάλην πόλιν Ἰοχεαίρης,
828 ἔνθα θεῇ ποτε νηὸν Ἀμαζονίδες τετύκοντο
829 πρέμνῳ ἔνι πετελής, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα.
830 Μηονίη δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται
831 Τμώλῳ ὕπ' ἡνεμόεντι, τόθεν Πακτωλὸς ὁδεύων
832 χρυσὸν ὁμοῦ δίνησιν ἐφελκόμενος κελαρύζει
833 τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσι καθήμενος εἶαρος ὥρη
834 κύκνων εἰσαῖοις λιγυρὴν ὄπα, τοί τε καθ' ὕδωρ
835 ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεζομένης ἐπὶ ποίης·
836 πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ἀσίδι τηλεθώσιν,
837 ἔξοχα δ' ἀμπεδίον Μαιάνδριον, ἔνθα Καῦστρου
838 ἤσυχα καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
839 Οὐ μὲν οὐδὲ γυναικας ὀνόσσειαι, αἱ περὶ κεῖνο
840 θεῖον ἔδος, χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἔμμα βαλοῦσαι,
841 ὀρχεῦνται, θηητὸν ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον,
842 εὖτε Διωνύσοιο χοροστασίας τελέοιεν·
843 σὺν καὶ παρθενικαὶ νεοθηλές, οἷά τε νεβροί,
844 σκαίρουσιν· τῇσιν δὲ περισμαραγεῦντες ἀῆται
845 ἱμερτοὺς δονέουσιν ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνας.
846 Ἀλλὰ τὰ μὲν Λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μέλονται
847 πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένοι Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι
848 Ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν, ἐϋρρείτου ποταμοῖο·
849 ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαίνεται οὔρεα Ταύρου
850 Παμφύλων καὶ μέχρι· Κράγον δέ ἐ φημίζουσιν.
851 Κεῖθι δ' ἂν ἀθρήσειας ὑπειράλιον πτολίεθρον
852 Ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εὐρυμέδοντος,
853 ἔνθα συοκτονίησι Διωναίην ἰλάονται.
854 Ἄλλαι δ' ἐξείης Παμφυλίδες εἰσὶ πόλεις,
855 Κώρυκος Πέργη τε καὶ ἡνεμόεσσα Φάσηλις.⁵⁷
856 Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην μεσάτην χθόνα ναιετάουσιν
857 ἱδριες ἐν πολέμοισι Λυκάονες ἀγκυλότοξοι.

858 Τοῖς δ' ἔπι Πισιδέων λιπαρὸν πέδον, ἦχι πόλῃες γη.
859 Τερμησσὸς Λύρβη τε καὶ ἦν ἐπολίσσατο λαὸς
860 πρὶν ποτ' Ἀμυκλαίων μεγάλωνυμος ἐν χθονὶ Σέλ
861 Κεῖθεν δ' εἷς αὐγὰς σκολιὸν περιτέμενεται οἶμον
862 πολλὸν ἔσω βεβαυῖα περιδρομος ἀμφιτρίτη,
863 γείτων Εὐξείνιοιο πολυκλύστοιο θαλάσσης.
864 Κεῖνός τοι Κιλικῶν περισύρεται ἔθνεα κόλπος
865 μακρὸς ἐπ' ἀντολίην· Ἀσίης δὲ στεινὰ καλεῦσιν.
866 Καὶ τῷ μὲν πλεόνων ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ
867 τηλόθεν ἐρχομένων, Πυράμοιό τε καὶ Πινάριοι,
868 Κύδνου τε σκολιοῖο, μέσῃν διὰ Ταρσὸν ἰόντος,
869 Ταρσὸν ἐϋκτιμένην, ὅθι δὴ ποτε Πήγασος ἵππος,
870 ταρσὸν ἀφείς, χώρῳ λίπεν οὔνομκ, τῆμος ἀφ' ἵππου
871 ἐς Διὸς ἰέμενος πέσεν ἥρως Βελλεροφόντης.
872 Κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ Ἀλήιον, οὗ κατὰ νῶτα
873 ἀνθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάσκειν.
874 Πολλαὶ δ' ἐξείης Κιλικῶν γεγάκσι πόλῃες,
875 Λυρνησσὸς Μαλλός τε καὶ Ἀγχιάλεια Σόλοι τε,
876 αἱ μὲν ἐν ἠπεύρῳ, αἱ δ' αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
877 Τῆς δ' ἔπι Κομμαγεηνὸν ἔδος, Συρίης τε πόλῃες
878 θινὸς ἐπὶ στρεπτῆς περιμήκεες· ἀμφὶ γὰρ ὀλκὸς
879 ἐς δύοσιν ἔστραπται πολιῆς ἀλὸς, ἄχρι κολώνης
880 οὔρεος ἀγχιάλιοι, βαθυκρήμνου Κασίοιο.
881 Ῥηιδίως δ' ἄν τοι λοιπὸν πόρον αὐδῆσαιμι
882 γαιάων Ἀσίης· ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω,
883 μὴδ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων.
884 Εἰ γάρ μοι σάφα τήνδε καταφράσσαιο κέλευθον,
885 ἣ τάχα κἂν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις
886 καὶ ποταμοὺς, πολίων τε θέσιν καὶ γαῖαν ἐκάστην.
887 Σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσι τετύχθω,
888 πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
889 Οἷσθα μὲν, ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας,

890 πᾶσαν ἕως Ἰνδῶν Ἀσίην ὄρος ἄνδρυχα τέμνειν.
 891 Κεῖνό τοι ἐν πλευρῇσι βορειότερον τελέοιτο·
 892 Νεῖλος δ' ἐσπέριον πλευρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἔϙον
 893 Ἰνδικὸς Ὠκεανὸς νότιον δ' ἁλὸς οἶδματ' Ἐρυθρῆς.
 894 Φράζεο δ' ὥς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐγὰς ἴξομαι ἤδη,
 895 ἀρξάμενος Συρίηθεν, ὅθεν λίπον· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 896 μύθου ἄτε ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
 897 Ἀλλ' ἦτοι Συρίη μὲν ὑπεῖρ ἁλὸς ἐγγύθεν ἔρπει
 898 ἐς νότον ἀντολίην τε, πολύπολιν αἶαν ἔχουσα,
 899 ἣν Κοίλην καλέουσιν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὴν
 900 μέσσην καὶ χθαμαλὴν ὁρέων ὑπὸ πρῶνες ἔχουσιν,
 901 ἐσπερίου Κασίοιο καὶ ἠφου Λιβάνοιο.
 902 Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
 903 οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς,
 904 οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ, τοίπερ Σύριοι καλέονται,
 905 οἱ δ' ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωγυμὴν Φοίνικες,
 906 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἱ Ἐρυθραῖοι γεγάασιν,
 907 οἱ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,
 908 πρῶτοι δ' ἐμπορίας ἀλιδινέος ἐμνήσαντο,
 909 καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρον πόρον ἐφράσσαντο·
 910 οἷτ' Ἴοπην καὶ Γάζαν Ἐλαίδα τ' ἐνναίουσι,
 911 καὶ Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτοῦ τ' αἶαν ἔραννήν,
 912 Εὐβλον τ' ἀγχάλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν,
 913 ναιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοστρηνοῖο,
 914 καὶ Τρίπολιν λιπαρὴν, Ὀρθωσίδα τε Μάραθόν τε
 915 Λαοδίκην θ, ἣ κεῖται ἐπ' ἠιόνεσσι θαλάσσης,
 916 καὶ Ποσιδήια ἔργα καὶ ἱερὰ τέμπεα Δάφνης,
 917 [ἧχί περ Ἀντιόχοιο ἐπώνυμος Ἀντιόχεια. ?]
 918 Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσησιν Ἀπαμείης πτολίεθρον·
 919 τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς Ὀρόντης,
 920 ἄσπετος, Ἀντιόχοιο μέσσην διὰ γαῖαν ὀρίζων.
 921 Πᾶσα δέ τοι λιπαρὴ τε καὶ εὖβοτος ἔπλετο χώρα,

922 μῆλ' αὖτε φερβέμεναι καὶ δένδρεσσι καρπὸν ἀέξειν.
923 Τῆς δ' ἂν ἰδοῖς προτέρω, νοτιώτερον οἶμον ὁδεύων,
924 Ἀραβίου κόλπου μύχ' αὖτον πόρον, ὅσπερ μεσηγνὺ
925 εἰλεῖται Συρίης τε καὶ Ἀραβίης ἐρατεινῆς,
926 τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος, ἄχρ' ἔλάνων.
927 Κεῖθεν δ' ὀλβίστων Ἀράβων παρακέκλιται αἶα,
928 πολλὸν ἀνερχομένη, διςσῇ ζωσθεῖσα θαλάσση,
929 Περσίδι τ' Ἀραβίῃ τ' ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἐκάστη,
930 Ἀραβίῃ ζέφυρον, Περσὶς δ' εὐροιο κελεύθους.
931 Πίζα δέ τοι νοτίῃ, τετραμμένη ἀντολίηνδε,
932 κλύζ' ἐρ' Ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν Ὠκεανοῖο.
933 Καὶ τῆς τοι θέσιας μυθήσομαι· ἔξοχα γάρ μιν
934 πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φύλα νέμονται.
935 Ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλλαχ' ἐκείνη·
936 αἰεὶ κηώεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὁδῶδεν
937 ἢ θύου ἢ συμύρνης εὐώδεος ἢ καλάμοιο
938 ἢ καὶ θεσπεσίῳ πεπαινομένου λιβάνοιο
939 ἢ κασίγης· ἔτεδ' ἂν ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
940 Ζεὺς αὐτὸς Διόνυσον εὐρραφέος παρὰ μηροῦ·
941 τῷ καὶ γεινομένῳ κηώδεα φύετο πάντα.
942 Μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
943 ἐν νομῷ, αὐτόματοι δὲ κατέρρεον ὕδασι λίμναι
944 ὄρνιθες δ' ἐτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων
945 ἦλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίῳ κιναμώμων.
946 Αὐτὰρ ὁ νεβρίδας μὲν ἐπωμαδίας ἐτάνυσσε,
947 κισσῷ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας,
948 ἀκροχάλιξ δ' οἶνῳ πλεκτοῦς ἀνεσεΐσατο θύρσους,
949 μειδίῳ, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευεν.
950 Τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι,
951 οὔρεα δὲ χρυσῷ, ποταμοὶ δ' ἐτέρωθι θυηλαῖς
952 αὐτοὶ δ' ἐνναέται μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι,
953 χροσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσιν·

954 ἀλλ' ἦτοι πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνοιο
955 ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι·
956 ἄγχι δὲ Χαυλάσιοί τε καὶ Ἀγρέες, οἷς ἐπὶ γαῖα
957 Χατραμῖς ἐνναίει κατεναντία Περσίδος αἴης.
958 Αὐτὰρ Ἐρθρκάης πλευρὸν ναίουσι θαλάσσης
959 Μινναῖοί τε Σάβαι τε καὶ ἀγχίγνοι Κλεταβηνοί.
960 Τόσσα μὲν Ἀραβίην περιώσια φῦλα νέμονται·
961 ἄλλα δέ τοι καὶ πλεῖστα περι πρὸ γάρ ἐστιμεγίστη.
962 Τῆς δὲ πρὸς ἀντιπέραιαν ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύριοιο
963 λυπρὸν ὄρεσκόων παραφαίνεται οὗδας Ἐρεμβῶν,
964 οἱ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέσσιν ἔθεντο,
965 γυμνοὶ καὶ κτεάνων ἐπιδευέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
966 ἴδῃ θαλπομένοισι μελαίνεται ἀυαλέος χρώς·
967 αὐτῶς δ, οἷά τε θῆρες, ἀλώμενοι ἄλγε' ἔχουσιν,
968 οὐχ ὥς ἀβροβίων Ἀράβων γένος· οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
969 ἴσῃν μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήκατο δαίμων.
970 Αὐτὰρ ὑπὲρ Λιβάνοιο πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο
971 ἧς Συρίας δολιχὴ μήκυνεται αἶα,
972 ἐλκομένη καὶ μέχρις ἀλικλύστοιο Σινώπης·
973 τῆς δ' ἦτοι μέσσης μὲν ἐπ' ἠπείριοιο βαθείης
974 Καππαδόκαι ναίουσι, δαήμονες ἵπποσυνάων,
975 Ἀσσύριοι δ' ἀλὸς ἄγχι παρὰ στόμα Θερμώδοντος.
976 Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ὀρέων ἀπὸ παιπαλοέντων
977 φαίνεται ἀπειρεσίου ποταμοῦ ῥόος Εὐφρήταο,
978 ὃς δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἀπ' οὖρεος Ἀρμενίοιο
979 μακρὸς ἐπὶ νότον εἴσι, πάλιν δ', ἀγκῶνας ἐλίξας,
980 ἄντην ἡελίοιο μέσσην Βαβυλῶνα περήσας,
981 Περσίδος εἰς ἀλὸς οἶδμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
982 ὑστατίης προχοῇσι Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
983 Τὸν δὲ μέτ' εἰς αὐγὰς ποταμῶν ὤκιστος ἀπάντων
984 Τίγρις ἐϋρρείτης φορέει ῥόον ἴσον ἐλαύνων,
985 τόσπον ἄνευθεν ἐὼν, ὅσον ἑβδομον ἥμαρ ὁδεύσας

986 ἴφθιος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης.
987 Ὡςτι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
988 οὔνομα Θωνῖτις, ἧς ἔλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις,
989 δύνων πολλὸν ἔνερθε· πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀνασχών,
990 ὀξύτερον προΐησι κάτω ρόον· οὐκ ἂν ἐκείνου
991 ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
992 Ὅσση δ' Εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα,
993 τήνδε περικτίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν.
994 Οὐ μέντοι κείνης γε νομοὺς ὠνόσσατο βούτης,
995 οὐδ' ὅστις, σύριγγι κερώνυχᾳ Πᾶνα γεραίρων,
996 μήλοισι ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται· οὐδὲ μὲν ὕλην
997 παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσατο καρπῶν,
998 τοίη ἐπεὶ κείνης ἄροσις πέλει, ἐν μὲν ἀέξειν
999 ποίην, ἐν δέ νομοὺς εὐανθέας, ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
1000 φύτλην καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην.
1001 Τῆς μὲν πρὸς βορέην λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
1002 ἄνδρες Ἀρμένιοί τε καὶ ἀγχέμαχοι Ματιηνοί,
1003 οὔρεσι κεκλιμένοι, ποταμοῦ πρόπαρ Εὐφρήταο, πᾶσαν
1004 πίονες ἀφνειοί τε καὶ Ἄρεος εὖ δεδαῶτες.
1005 Πρὸς δὲ νότον Βαβυλῶν ἱερὴ πόλις, ἦν ῥά τε
1006 τείχεσιν ἀρραγέεσσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν·
1007 αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλῃ μέγαν δόμον εἶσατο Βήλω,
1008 χρυσῷ τ' ἢ δ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
1009 Καὶ τῆς τοι πεδίων περιώσιον, ἔνθα τε πολλοὶ
1010 ἀκρόκομοι φοίνικες ἐπηρεφές πεφύασιν.
1011 Ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο,
1012 ὕγρῃς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἥ περὶ χῶρον
1013 φύεται ἐν προβολῇς ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
1014 Αὐτὰρ ὁπὲρ Βαβυλῶνος ἐπὶ πνοιὴν βορέαο
1015 Κισσοὶ Μεσσαβάται τε Χαλωνῖταί τε νέμονται·
1016 ἀλλ' ὅπότ' Ἀρμενίων ὁρέων προπάροιθεν ὁδεύσης
1017 εἰς αὐγὰς, τότε ἔπειτα τὰ Μηδικὰ τέμπεα δῆεις.

1018 Τῶν πρὸς μὲν βορέην ἐριθιλέα γαῖαν ἔχουσι
1019 Τηλοὶ τε Μάρδοι τε καὶ ἄνερες Ἀτροπατηνοί.
1020 Πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα Μήδων,
1021 κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαῶτες
1022 Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμύμονος ἡρώϊνης.
1023 Εὖτε γὰρ Ἀκταίοιο παρὰ ῥόον Ἰλισσοῖς
1024 φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ Πανδιονίδαο,
1025 αἰδοῖ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν, ἐς δὲ βαθεῖαν,
1026 πλαζομένη κατὰ φῶτας, ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
1027 οὐ μὲν ἐκὰς Κόλχων· Κόλχωνγε μὲν αἶαν ἰκέσθαι
1028 οὗ οἱ ἔην· μῆνιν γὰρ ἐοῦ δειδίσσετο πατρός.
1029 Τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι
1030 χώρην ναιετάοντες ἀπείριτον, οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
1031 πέτρας, αἱ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην,
1032 οἱ δ' ἐκὰς ἐν λασίησι νενασμένοι εἰαμενῆσι,
1033 πῶεα καλὰ νέμοντες, ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς,
1034 τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι, ἄχρι πυλάων
1035 Κασπιάδων, αἵτ' εἰσὶ βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας,
1036 κληῖδες γαίης Ἀσιήτιδος, ἧχι κέλευθος
1037 ἐκτέταται βορέηνδε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν,
1038 ἢ μὲν ἐς Ὑρκανίους, ἢ δ' οὖρεα Περσίδος αἴης.
1039 Ἄλλ' ἦτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάων
1040 Πάρθοι ναιετάουσιν ἀρήιοι, ἀγκυλότοξοι,
1041 παντοίου πολέμοιο δαήμενες· οὐ γὰρ ἀρότρῳ
1042 αὐλακ ἐπιθύνουσι, διασχίζοντες ἀρούρας,
1043 οὐδὲ μὲν ἐν νήεσσιν ἄλλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς,
1044 οὐδὲ νομῶ φέρβουσι βοῶν γένος· ἐκ δὲ γενέθλης
1045 νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἵπποσύνησι μέλονται,
1046 αἰεὶ δ' ἠχῆεσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων
1047 ἢ βελέων, πάντη δέ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
1048 θυνόντων· οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι,
1049 πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἰδρῶτι παλῦναι·

1050 φέρβονται δ' ἄγρησι δορικτήτου βιότοιο·
1051 ἀλλ' ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαιομακέτους περ ἐόντας
1052 Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήνεν ἀκωκή.
1053 Εἰ δέ σε καὶ Πέρσας ἰδέειν γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ,
1054 εὐφραδέως ἂν σοι καὶ τῶν γένος αὐδήσαιμι,
1055 καὶ πόρον ἀνέων ποταμῶν, ὀρέων τε κελεύθους.
1056 Μοῦνοι γάρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι,
1057 μοῦνοι δ' ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
1058 ὁππότε Μηονίην καὶ Σάρδιας ἐξαλάπαξαν.
1059 Χρύσεά τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροῖ τεύχεα φωτῶν,
1060 χρύσεια δ' αὖθ' ἵπποισιν ἐπὶ στομάτεσσι χαλινά,
1061 χρυσῶ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα
1062 τόσσος γάρ σφισιν ὄλβος ἀπείριτος· ἀλλὰ τοι εἶη
1063 Περσὶς ὅλη μέγαλοισι περιδρομος οὖρεσι γαῖα,
1064 Κασπιάδων πυλέων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα,
1065 ἐλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
1066 Τριχθα δέ μιν ναίουσι διασταδὸν, οἱ μὲν ὑπ' ἄρκτους
1067 τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὖρεσι Μήδων,
1068 οἱ δὲ μεσήπειροι, οἱ δ' ἐς νότον ἄχρι θαλάσσης·
1069 πρῶτα Σάβαι, μετὰ τοὺς δὲ Πασαργάδαι, ἄγχι δὲ Τασκοί,
1070 ἄλλοι θ', οἱ ναίουσι διάνδιχα Περσίδα γαῖαν.
1071 Καὶ τὴν μὲν πολέες ποταμοὶ περιπιαίνουσι,
1072 τῇ καὶ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι προχοῇσι.
1073 Χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοάσπης,
1074 ἔλκων Ἴνδον ὕδωρ, παρά τε ρείων χθόνα Σούσων.
1075 Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσιν ἴδοις εὐωπὸν Ἀχάτην,
1076 κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονὸς, ὃν ῥ' ἀπὸ πέτρης
1077 χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
1078 Αἰεὶ δ' αὖτ' ἀνέμοιο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
1079 καρποὶ τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισιν.
1080 Φράζεο δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον Ἀσίδος αἴης
1081 ἐγγύθι γάρ τοι πέζα τελείεται ἡπείροιο.

1082 Ἦτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν Ὠκεανοῖο
 1083 Καρμανοὶ ναίουσιν ὑπ' ἡλίῳ ἀνιόντι,
 1084 Περσίδος οὐκ ἀπάνευθε διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες,
 1085 οἱ μὲν ὑπειράλιοι, τοῖ δ' ἔνδοθεν ἠπειρῶται.
 1086 Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἔλκεται αἶα, 1087
 1086 γείτων Ὠκεανοῦ μεγακήτεος, οἷσι πρὸς αὐγὰς
 1087 Ἴνδὸν παρ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίουσιν,
 1088 ὅς ῥά τ' Ἐρυθραίης κατεναντίον εἴσι θαλάσσης,
 1089 λαβρότατον ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων,
 1090 ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἠνεμόεντος.
 1091 Δισσὰ δὲ οἱ στόματ' ἐστίμεσθιν δ' ἐπιδέδρομε νῆσον,
 1092 νῆσον, τὴν καλέουσιν ἐπυχθόνιοι Παταληνὴν.
 1093 Κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμενται ἔθνεα φωτῶν·
 1094 ἦτοι μὲν δύνοντος ἐπὶ κλίσιν ἡελίοιο
 1095 Ὠρείτας τ' Ἀριβάς τε λινοχλαίνους τ' Ἀραχώτας,
 1096 Σατραΐδας θ', ὄσσους τε παρὰ πτυχὶ Παρνησοῖο,
 1097 ξυνῇ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην Ἀριηνούς,
 1098 οὐ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
 1099 ψάμμῳ πεπληθυῖαν ἰδὲ ῥώπεσσι δασεῖαν·
 1101 ἀλλ' ἔμπης ζωοῖσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι
 1102 ἄλλον γάρ σφισιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει·
 1103 πάντα γὰρ λίθος ἐστὶν ἐρυθροῦ κουραλίοιο,
 1104 πάντα δ' αὖ πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
 1105 χρυσεῖς κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείριοι,
 1106 τῆς ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὄνον ἔχουσιν.
 1107 Πρὸς δ' αὐγὰς Ἴνδῶν ἐρατὴ παραπέπταται αἶα,
 1108 πασάων πυμάτη, παρὰ χεῖλεσιν Ὠκεανοῖο,
 1109 ἣν ῥάτ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν
 1110 ἡέλιος πρῶτησιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσιν.
 1111 Τῷ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χροά, κυανέουσι,
 1112 θεσπέσιον λιπώοντες, ἐειδομένας δ' ὑακίνθῳ
 1113 πιότατας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.

1114 Τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην,
1115 ψάμμον ἐϋγνάμπτησι λαχαίνοντες μακέλησιν·
1116 οἱ δ' ἰστοὺς ὑφώσι λινεργέας· οἱ δ' ἐλεφάντων
1117 ἀργυφέους πρισθέντας ἀποξύνουσιν ὀδόντας·
1118 ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῇσιν ἀναύρων
1119 ἥ που βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἢ ἀδάμαντα
1120 μαρμαίροντ' ἢ χλωρὰ διαυγάζουσιν ἱάσπιν
1121 ἢ καὶ γλαυκιδῶντα λίθον καθαροῖο τοπάζου
1122 καὶ γλυκερὴν ἀμέθυστον ὑπερέμα πορφυρέουσιν·
1123 παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει,
1124 ἀνέμοις ποταμοῖσι κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
1125 Ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες αἰεὶ κομόωσι πετῆλοις·
1126 ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται, ἄλλοθι δ' αὖτε
1127 ὕλαι τηλεθώσιν Ἐρυθραίου καλάμοιο.
1128 Φράζεο δ' , ὥς τοι σχῆμα καὶ ὥς ποταμοὺς ἐνέποιμι
1129 οὐρεά τ' ἠνεμόεντα καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
1130 Ὅττοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηρε
1131 πάσῃσιν λοξῇσιν, ἀλιγκίῃ εἶδεῖ ρόμβου·
1132 ἀλλὰ τοι ἐσπερίοις μὲν ὁμούριος ὕδασιν Ἴνδός
1133 γαῖαν ἀποτμήγει, νότιον δ' ἄλός οἶδματ' Ἐρυθρῆς,
1134 Γάγγης δ' εἰς αὐγὰς, ὃ δὲ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων.
1135 Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
1136 οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς
1137 κεκριμένοι, ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας Ἴνδοῦ
1138 Δαρδανέες, τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίνην
1139 συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Ὑδάσπης.
1140 Τοῖς δ' ἐπὶ καὶ Κώφης τρίτος ἔσπεται ἀργυροδίνης·
1141 τῶν δὲ μέσοι ναίουσι Σάβαι καὶ Ταξίλοι ἄνδρες,
1142 Σκόδροι δ' ἐξείης· ἐπὶ δ' ἔσπεται ἄγρια φῦλα
1144 Πευκαλέων· μετὰ τοὺς δὲ Διωνύσου θεράποντες
1145 Γαργαρίδαι ναίουσιν, ὅθι χρυσοῖο γενέθλην
1146 δαιδαλέην Ὅπανίς τε φέρει θεῖός τε Μάγαρσος,

1147 λαβρότατοι ποταμῶν· ἀπὸ δ' οὖρεος Ἡμωδοῖο
1148 ὀρνύμενοι προρέουσιν ἐπὶ Γαγγήτιδα χώραν,
1149 πρὸς νότον ἐλκόμενοι παρὰ τέρματα Κωλίδος αἴης.
1150 Ἡ δ' ἦτοι προνένευκεν ἐπ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
1151 ἡλίβατος, ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσιν·
1152 τοῦνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείουσιν Ἄορνιν.
1153 Ἔστι δέ τις θηητὸς εὐρρείτην παρὰ Γάγγην
1154 χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερὸς, ὃν ποτε Βάκχος
1155 θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἄβραι
1156 Αἰνῶν νεβρίδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον
1158 θύρσοι μαιμώνοντο καὶ ἐς σπείρημα δρακόντων
1159 ζωστήρες θ' ἑλικές τε πολυγνάμπτης ἐλίνοιο,
1160 ἦμος ὅτ' ἀφραδίῃσι θεοῦ ἀτίτησαν ἐορτήν.
1161 Τοῦνεκα Νυσαίην μὲν ἐφημίζαντο κέλευθον,
1162 κόσμῳ δ' ἐστήσαντο σὺν υἰάσιν ὄργια πάντα.
1163 Αὐτὸς δ' ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν,
1164 Ἡμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο, τῶν ὑπὸ πέζαν
1165 ἔλκεται ἠψοῖο μέγας ῥόος Ὀκεανοῖο.
1166 Ἐνθα δὴ στήλας ἐρύσας περὶ τέρματα γαίης,
1167 καρχαλόων μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο.
1168 Τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἕασιν·
1169 ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται
1170 μυρίοι, οὓς οὐκ ἂν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
1171 θνητὸς ἐὼν· μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται.
1172 Αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμεΐλια торνώσαντο,
1173 καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης·
1174 αὐτοὶ δ' ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο,
1175 ἄστρα διακρίναντες, ἐκληρώσαντο δ' ἐκάστῳ
1176 μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.
1177 Τῷ ῥα καὶ ἀλλοίην ῥυσμοῦ φύσιν ἔλλαχ' ἐκάστη
1178 ἢ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται,
1179 ἢ δὲ κελαινοτέρη, ἢ δ' ἀμφοτέρων λάχε μορφήν·

1180 ἄλλη δ' Ἀσσυρίης ἐναλιγκίῃ ἄνθει μίλτου,
1181 ἄλλαι δ' ἄλλοϊαι· τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο Ζεὺς.
1182 Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται.
1183 Ὑμεῖς δ' ἥπειροί τε καὶ εἰν ἀλὶ χαίρετε, νῆσοι,
1184 ὕδατά τ' Ὠκεανοῖο καὶ ἱερὰ χεῦματα πόντου
1185 καὶ ποταμοὶ κρῆναί τε καὶ οὖρεα βησσήεντα.
1186 Ἦδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης,
1187 ἦδη δ' ἠπείρων σκολιὸν πόρον· ἀλλὰ μοι ὕμνων
1188 αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἶη ἀμοιβή.